KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n, KASSR:n TpKK:n ja KALN:n lehti — 17:s vuosikerta

Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 20 V. 1937 — Kuusipäivän 2:n päivä — Tiistaina tammikuun 26 p:nä

Trotskilais-fasistiset kansan viholliset sovettioikeuden edessä

Tammikuun 23 päivänä alkoi Moskovassa trotskilaisen "Parallelisen keskuksen", jota ovat johtaneet Pjatakov, Radek, Sokoljnikov ja Serebrjakov, oikeusjutun käsittely.

Tänään julkaisemme lehdessämme SSSR:n prokuroorin oikeudelle jättämän syytekirjelmän, joka perusteellisesti paljastaa trotskisti-fasistien inhoittavan rikollisen toiminnan Sovettiliittoa ja sen kansoja vastaan.

Tämä syytekirjelmä yksityiskohdittain paljastaa, miten trotskilais-lurjukset harjoittivat vakoilua, suorittivat hajoitustyötä sekä toimeenpanivat terroristisia tekoja sovettivallan vahingoittamiseksi rajantakaisten fasistivaltioiden ohjeiden ja määräyksien mukaan. Kyynillisellä kaksinaamaisuudella ja huippuunsa kehitetyllä konnamaisuudella he yrittivät peittää inhottavien tekojensa kaikki jäljet.

Kun katalan fasistisen trotskilais-zinovjevilaisen keskuksen jäsenet tuli paljastettua ja he joutuivat tilinteolle vastavallankumouksellisesta toiminnastaan, niin yrittivät he salata kanssarikoksellisensa. He luulivat, että heidän onnistuu viedä kanssaan hautaan tieto trotskilaisen "Parallelisen keskuksen" olemassaolosta, he yrittivät salata yhteistoimintansa Pjatakovin, Radekin, Sokoljnikovin, Serebrjakovin ym. kanssa. Mutta he erehtyivät. NKVD:n elimien valppaus voittaa suuremmankin viekkauden. Trotskilaisten vastavallankumouksellinen rinnakkaiskeskuskin on nyt paljastettu ja sen osanottajat saatettu sovettioikeuden eteen vastaamaan vertahyytävistä rikoksistaan.

Trotskisti-fasistien rikokset ovat moninaisia. Mutta niiden yhteinen sisältö ja olemus on — kauhistava synnyinmaan petos, kapitalismin restauratsio. Trotskisti-juudaksien sovettimaata ja sosialistista rakennustyötä vastaan käymä taistelu päätyi isänmaan kavallukseen, yhteistyöhön sovettivallan kaikkein petomaisimpien vihollisten — ulkomaisten agressorien kanssa. He asettivat tehtäväkseen jouduttaa Sovettiliittoa vastaan suunnattua sotilaallista hyökkäystä ja valmistelivat tuhotekoja, aiheuttaakseen sodan sattuessa sovettimaalle tappioita. Pyyteidensä toteuttamiseksi he olivat valmiit mitä pöyristyttävimpiin tekoihin. He järjestivät vakoilua ja tuhotekoja tärkeimmissä tuotantolaitoksissa, järjestivät diversiotekoja heikentääkseen kaikella tällä maamme puolustuskykyä. He kutsuivat ulkolaisia interventtejä avukseen, luvaten näille avata ovet ulkomaiselle kapitaalille, antavansa auliisti tehtaita ja kaivoksia, metsiä ja teollisuuslaitoksia konsessiolle. He kaupittelivat ulkomaiden markkinoilla SSSR:n kansojen maata ja vapautta. Kapitalismin palauttamisvimmassaan he olivat valmiit mitä halpamaisimpiin tekoihin, tekoihin, joiden rinnalla kalpenevat kaikkein kurjimmatkin valkokaartilaisten roistonteot.

Tämän ohella he Trotskin määräyksiä täyttäen järjestivät terroristisia tekoja sovettivaltion ja NKP(b):n johtajia vastaan. Heidän tilillään on Sergei Mironovitsh Kirovin petomainen murha, heidän kätensä ovat vuodattaneet Kemerovon ja Donbassin kaivostyöläisten verta.

Nämä historian suurimmat konnat ovat mitä raivokkaimpia isänmaan pettureita ja sosialismin verisiä vihollisia. Siksi he olivat valmiit mitä inhoittavimpiin tekoihin sovettimaata ja sen sosialistista rakennustyötä vastaan.

"Trotskilla ja Pjatakovilla, Radekilla ja Sokoljnikovilla on yhtä Saksan fasismin johtajain kanssa heidän villin vihamielinen, raivokkuuteen saakka menevä synkkä vihansa sosialismia, sovettimaata, sen sosialismia rakentavia kansoja kohtaan... Trotskilaiset asettivat päämääräkseen **riistää maamme työtätekeviltä kaikki heidän valloituksensa, palauttaa tehtaat ja tuotantolaitokset kapitalisteille.** He tahtoivat kääntää takaisin historian pyörän, likvidoida kolhoosijärjestelmän, **istuttaa kulakin takaisin isännäksi maaseudulle, alistaa sovettitalonpoikaiston orjaksi, antaa se kulakkien riistettäväksi"** (Pravda).

Taistelu proletaarista vallankumousta vastaan, taistelu kapitalismin puolesta työväenluokkaa vastaan, — kas siinä se, mikä johti trotskilaisten ja fasistien tiet yhteen. Ja tämä ei suinkaan ole sattuma. Se, joka puolustaa kapitalismia, se joutuu kiertämättä omaksumaan myöskin kaikki sen inhottavuudet, koko sen rosvon "moraalin".

"Juudas-Trotskin ja hänen rikostoveriensa kulkema tie on yleisesti tunnettu. Pjatakov, Sokoljnikov, Radek, Serebrjakov — nämä nimet ovat kulkeneet myötä kaikissa fraktsiomaisten, opportunististen, vastavallankumouksellisten ryhmien esiintymisissä bolshevistista puoluetta vastaan. Ja näillä ihmisillä, jotka jo Leninin eläessä taistelivat puolueen linjaa ja itseään Leniniä vastaan, jotka ovat kutoneet kaikenlaisia salahankkeita bolshevismia vastaan, on vielä julkeutta nimittää itseään "bolshevikki-leniniläisiksi". Pettureina, vakoojina, synnyinmaan kavaltajina — heidän rikoksensa ovat erittäin inhoittavia vielä siksi, että niitä on verhottu fraaseilla, tarkoituksella pettää työläisiä ja talonpoikia.

Kadottaen kannattajansa, muodostuen mitättömäksi, eristyneeksi ryhmittymäksi, he astuivat suoranaisen vastavallankumouksen, tuholaisuuden, vakoilun ja diversiotekojen tielle. He myivät itsensä niiden imperialistivaltioiden ryhmittymälle, jotka esiintyvät julkeimpina sodanlietsojina. **He haaveilivat muukalaisten pistinten avulla palottelevansa SSSR:n, kukistavansa työläisten ja talonpoikain vallan, palauttavansa Sovettiliittoon kapitalismin ja porvariston herruuden"** (Pravda).

Heidän roistontekojensa kauhistava tie on katkaistu. Heidät on kaapattu kiinni itse teossa. Naamari on riisuttu pois heidän fasistinaamaltaan.

Proletaarinen oikeus tulee täyttämään sovettikansan yhteisen vaatimuksen — maksamaan synnyinmaan pettureille heidän tekojensa mukaan.

Hävittiä fashistkoit koirat

Tämän kuun 23 päivy Moskovan linnas savodiihes trotskistoin parallelnoin sentran suudindu. Jälles mennyizen suuvvon ei vie ylen hätkie aigua ole proijinuh, heijän veriset jället ollah meijän rahvahal tuttavaizet. Algoi suudo katshuo kehnoin shliednoi luaittuloi ruadoloi, ruadoloi kudamie hyö piettih juudan Trotskoin i gestapon agentoin ohjuandal.

Ylen ollah suuret olluot heijän laitut prestupleeniet rahvahan ies. Juudu Trotskoi, netshe kontrevolutsionieroin kaikis zvierizembi atamuanu, on pannuh kai väit sih shtobi hinnal mil tahto hävittiä Sovetskoi sojuuzu kapitalizman ies. Shtobi suaha järilleh kapitalistat valdah meijän muas. Sen näemmö myö molembien sentroin, kui enzimäizen Kamenevin, Sinovjevin i muijen, mugai nämien kehnoin shliednoin Pjatakovin, Sokoljnikovin, Radekin i muijen heijän kamppaanien dielolois i kaikes heijän ruavos.

Loitokse ollah izmenniekat piästy. Ei istoories tundieta semmoizie izmenniekkoi kui ollah trotskistat-sinovjevtsat pietty meijän muas. Kai äski käytettih omie sluushbu polosheenieloi toras sotsializmua vastah. Laitah dogovoroi inostrannoloin mualoin prestaaviiteljoin kel suurembal hinnal, kui mi pideli i siit se piälitshi maksetut dengat käytetäh ruadoh meidy vastah. Työtäh kunnegi stroimah nat shaljniekaksi libo muuksi i siitgi annetah saduaniet hävittiä se mi hyö stroitah rahvahan, meijän oman gosudarstvan dengoil. Ga vie enämbi: kai äski omua polosheeniedu käyttäen hyö otetah yhtevyöt fashistoin agentoin, inostrannoloin gosudarstvoin agentoin kel sih nishkoi, shtobi suaha heispäi ukazaanieloi ruadoh nishkoi i suaha kaikel taval annettuo heil shpionskoloi sveedenieloi.

Kapitalistoin agentat, moizet kui Sokoljnikov, Pjatakov, Radek i kampaanie mennäh hotjo miittumih prestupleenieloih vai sikse, shtobi suaha järilleh valdah kapitalistat i pomeshiekat. Vähä sidä ga kai äski, shtobi midägi suaha aigah, myvväh jo ielpäi meijän muan territooriet eri mualoil, kui Japooniel i Germaaniel, shtobi net annettas voiskat vojuimah meidy vastah. shtobi hävittiä Sovetskoi vluasti

Podloit tappajat, kehnon koirat, kudamat valmistetah kaikenmoizie zverskoloi ruadoloi meidy vastah i itshe valmistavutah astumah valdah kapitalistoin mualoin shtiikkoin avul, vot ket ollah Pjatakov, Sokoljnikov, Radek i kampaanie.

Hyö ollah oldu valmehet hotjo miittumih ruadoloih vaikui hävittiä kai ne dostjisheeniet mit ollah revolutsies suavut i mit ollah kaikel yheksätostu vuodizel aijal suavut. Hyö kaikil tavoil opiteldih, shtobi rodjies teriämbi voinu i sih nishkoi valmistettih jo ruaduo. Valmistettih diversielöi i laittih niidy, työnnettih raududorogal pojezdoi otkossah i sinne hävitettih rahvastu, laittih shahtois zriivoi, shtobi sinne kuolis ruadajua i sil nostua toizie Sovetskoidu vlastie vastah. Valmistetah meijän vozhdjien tappamistu. Mihbo vai ei olla andavuttu rozhan menettänyöt potshit, kudamat nygöi istutah Verhovnoin suuvvon voennoin kolleegien ies Moskovas kudamil tulou suudo andamal oman prigoovoran.

Rahvahan triebovaanie on moine: hävittiä kehnon mustat mavot, shtobi ei enämbiä njuokittas meijän muadu. Ambuo kehnon shleidnat i häviettiä iäreh meijän muas.

Muudu triebovaaniedu ole eida ni roite ei.

Tämän rinnal meijän tulou nostua vie korgiembal oma bdiiteljnosti kaikil aloil i hotjo oldaneh vragut lambahan turkkiloih shuorinnuot, no yksikai hukat pidäy löydiä i ne pidäy hävittiä.

Fashistoin koiril muudu sanua kui ambuo, ei rahvas voi sanuo.

Tov. S. K. SUDJININ palkitsemisesta Leninin ordenilla

SOVETTILIITON TOIMEENPANEVAN KESKUSKOMITEAN PÄÄTÖS

Sovettiliiton Toimeenpaneva Keskuskomitea päättää:

Erikoisista ansioista sovettitavaroiden eksportin johtamisessa, sekä myöskin ulkomaankaupan työntekijöiden kaaderien valitsemisessa ja kasvattamisessa palkita **Leninin** ordenilla tov. **Sergei Kornilovitsh Sudjinin** — SSSR:n ulkomaankaupan kansankomissaarin sijaisen.

Sovettiliiton Toimeenpanevan Keskuskomitean puheenjohtaja
M. KALININ.

Sovettiliiton Toimeenpanevan Keskuskomitean sihteeri
I. AKULOV.

Moskova, Kreml.
Tammikuun 23 päivänä v. 1937

Kaksi vuotta V. V. Kuibyshevin kuolemasta

Eilen, tammikuun 25 päivänä tuli kuluneeksi kaksi vuotta NKP(b):n KK:n Politbyron jäsenen, Sovettikontrollin komissin puheenjohtajan, SSSR:n Kansankomissaarien Sovetin ja Työ- ja puolustussovetin puheenjohtajan sijaisen, SSSR:n TpKK:n jäsenen **Valerian Vladimirovitsh KUIBYSHEVIN** kuolemasta.

Kuibyshev oli yksi puolueemme johtajista, ammattivallankumouksellinen bolsheviikki, yksi Lokakuun sosialistisen revolutsion aktiivisimmista organisaattoreista, yksi kansalaissodan huomattavimmista osallistujista, Sovettiliiton Sosialistisen rakennustyön ja suunnitelmallisen talouden yksi suurimpia organisaattoreita ja johtajia.

Kuibyshev syntyi Omskissa toukokuun 25 päivänä v. 1888. Jo varhaisessa nuoruudessaan hän yhtyy revolutsiooniseen liikkeeseen aktiivisesti osallistumalla Omskin sosialidemokraattisten kerhojen työhön. Revolutsioonisen toimintansa alusta alkaen hän taistelee bolsheviikkien riveissä tsaarin itsevaltiutta vastaan.

V. 1905 revolutsion tapahtumien aikana on toveri Kuibyshev Pietarissa. Hän aktiivisesti osallistuu työväenliikkeeseen ja bolsheviikkien Pietarin järjestön työhön. Vaikka Valerian Vladimirovitsh onkin vasta 17-vuotias, niin on hän jo tunnettu puoluetyöntekijöiden keskuudessa. Pietarin järjestö antaa hänen suoritettavakseen vastuunalaisia taistelutehtäviä. Toveri Kuibyshev järjestää aseiden kuljetusta ja säilyttämistä.

Kun taantumus saa väliaikaisen voiton revolutsionistisesta työväenluokasta, niin toveri Kuibyshev jää taistelupaikalleen. V. 1906 hän työskentelee Omskissa, missä hänet valitaan bolsheviikkien järjestön paikalliskomitean jäseneksi. Revolutsionistisen toimintansa vuoksi toveri Kuibyshev tulee useaan kertaan vangituksi ja karkoitetuksi. Matkallaan karkoituspaikalle v. 1917 saavuttaa toveri Kuibyshevin helmikuun revolutsio.

Valerian Vladimirovitsh palaa Samaraan, missä hänet valitaan Samaran sovetin työläissektsian puheenjohtajaksi ja Samaran puoluekomitean puheenjohtajaksi. Hänen johdollaan pystytetään Samarassa sovettivalta. Valerian Vladimirovitsh oli Samaran vallankumouskomitean ja puolueen läänikomitean ensimmäisenä puheenjohtajana.

V. 1918 toveri Kuibyshev on Volgan alueen proletariaatin johdossa taistelussa tshekkoslovakkien ja perustuskokouslaisten vastavallankumouksellisia joukkioita vastaan, osallistuu proletariaatin diktatuurin aseellisten voimien järjestämiseen Idässä, työskentelee komissaarina ja Revolutsioonisen sotaneuvoston jäsenenä I ja IV armeijoissa.

Toveri Kuibyshevin nimi on laajasti tunnettu Volgan takaisissa ja Uralin arojen syrjäisemmissäkin kylissä jo Punakaartin muodostamisen ensimmäisistä päivistä alkaen. Hän oli ensimmäinen Punakaartin järjestäjä Samaran läänissä.

Kenraali Dudovin ja Tatsovin johtamien orenburgilaisten ja uralilaisten kasakkain kapinaa vastaan kehitti tov. Kuibyshev valtavan vastustusvoiman. Hän suoritti suuren työn punakaartilaisosastojen taistelukuntoisuuden kohottamiseksi.

Syvällä rintaman selkäpuolella puhkesi näihin aikoihin tshekkoslovakkien kapina. Kapinallisten legionat liikehtivät Pensasta Sysraniin ja sieltä edelleen Samaraan. Samaran työläisistä tov. Kuibyshevin johdolla muodostettu Punakaarti ryhtyi ylivoimaiseen taisteluun tshekkoslovakkien vakinaista armeijaa vastaan. Tov. Kuibyshev suoritti suuren työn piiritykseen joutuneen 22:n Krasnodarskin divisian pelastamiseksi täydelliseltä häviöltä. Kuibyshevin työ tämän divisian vapauttamisessa oli arvaamattoman suuri. Kuibyshevin ja Frunzen ohjauksella Punainen armeija sai yhteyden Turkestanin sovettivallan kanssa.

Puolueen XI edustajakokouksessa Kuibyshev valittiin puolueen Keskuskomitean jäseneksi. Vuosina 1922—23 toveri Kuibyshev on VKP(b):n KK:n sihteerinä. V. 1923 hänet valitaan puolueen XII edustajakokouksessa Keskuskontrollikomitean kokoonpanoon ja on v. 1926 saakka KKK:n puheenjohtajana, TTT:n kansankomissaarina sekä SSSR:n Kansankomissaarien Sovetin Työ- ja puolustussovetin puheenjohtajan sijaisena.

Puolueen XVII edustajakokouksessa toveri Kuibyshev valitaan Sovettikontrollin komissin puheenjohtajaksi. Samanaikaisesti hän työskentelee SSSR:n Kansankomissaarien Sovetin ja Työ- ja puolustussovetin puheenjohtajan ensimmäisenä sijaisena.

Valerian Vladimirovitshin järjestelykyky ja bolsheviikin palava sydän tuli erikoisen kirkkaasti ilmi Tsheljushkinin eepoksen yhteydessä. Puolen tunnin kuluttua "Tsheljushkinin" onnettomuudesta saadun sähkösanoman jälkeen, Valerian Vladimirovitsh antoi määräyksen kerätä kaikki tarvittavat materiaalit ja muutaman tunnin kuluttua pidettiin hallituksen komissin ensimmäinen istunto hänen puheenjohdollaan.

Toveri Kuibyshev työskenteli pitkän aikaa Arktikan valtaamiseksi. Vielä muutamaa päivää ennen kuolemaansa Valerian Vladimirovitsh otti vastaan perusteellisen selostuksen vuodelle 1935 suunnitelluista retkikunnista ja antoi johtavia ohjeita. Hän tahtoi tietää ei ainoastaan yleisistä suunnitelmista, vaan myöskin jokaisesta yksityiskohdasta ja tehtävistä, joita annettiin jokaiselle lentäjälle ja kapteenille, joka työskenteli Arktikassa.

Toveri Kuibyshevin elämä on kuva rohkean, kyvykkään taistelijan, taitavan agitaattorin ja organisaattorin elämästä.

Sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusprosessi

Tammikuun 23 päivän aamuistunto

Tammikuun 23 päivänä Liittojen talon Lokakuun salissa Sovettiliiton Korkeimman Oikeuden Sotilaskollegio alkoi avoimessa istunnossaan käsitellä **Pjatakovin, Radekin, Sokoljnikovin, Serebrjakovin** ja toisten asiaa, joita syytetään synnyinmaan pettämisestä, spionitoiminnasta, diversioista, tuholaisuudesta ja terrorististen tekojen valmistelusta, t.s. rikoksista, jotka on huomioitu VSFST:n Rikoslakikokoelman pykälissä 58—1—a, 58—8, 58—9 ja 58—11.

Oikeuden kokoonpano: puhetta johtava — SSSR:n Korkeimman oikeuden Sotilaskollegion puheenjohtaja, armeijan sotilasjuristi **V. V. Ulrich**, oikeuden jäsenet — korpuksen sotilasjuristi **I. O. Matulevitsh** ja divisian sotilasjuristi **N. M. Rytskov**.

Syyttäjänä esiintyy Sovettiliiton prokuroori **A. J. Vyshinskij**.

Kello 12,05 puhetta johtava tov. **Ulrich** ilmoittaa oikeusistunnon alkaneeksi.

Kääntyen syytettyjen puoleen tov. **Ulrich** kysyy, onko heillä mitään oikeuden kokoonpanoa ja valtion syyttäjää vastaan.

Kaikki syytetyt ilmoittavat, että heillä ei ole mitään vastaan.

Edelleen tov. **Ulrich** tiedoittaa, että syytetty **Knjazevia** puolustaa puolustajien kollegion jäsen **I. D. Braude**, syytetty **Pushinia** — puolustajien kollegion jäsen **N. V. Kommodov**, syytetty **Arnoldia** — puolustajien kollegion jäsen **S. K. Kaznatshejev.** Tov. **Ulrich** myöskin tiedoittaa, että syytetyt **Pjatakov, Radek, Sokoljnikov, Serebrjakov, Livshits, Muralov, Drobnis, Boguslavskij, Rataitshak, Norkin, Shestov, Stroilov, Turok** ja **Grashe** syytöskirjelmän saatuaan kieltäytyivät puolustajista, ilmoittaen, että he tulevat itse puolustautumaan. Hän kääntyy näiden syytettyjen puoleen kysymyksellä, eivätkö he ole muuttaneet päätöstään ja eivätkö halua puolustajia. Syytetyt vahvistavat kieltäytymisensä puolustajista. Tämän yhteydessä tov. **Ulrich** selvittää syytetyille, että heillä on oikeus tehdä kysymyksiä todistajille, asiantuntijoille ja syytetyille, sekä myöskin antaa selvityksiä jokaisesta kysymyksestä, jota oikeudessa tullaan koskettelemaan, heillä on oikeus pitää puolustuspuheita.

Asian johdosta oikeuteen on todistajina vedetty: **V. G. Romm V. F. Boginov, L. E. Tamm, A. M. Stein, D. T. Buhartsev;** asiantuntijoina insinööri **P. A. Lekus, B. N. Pokrovskij, J. N Monosovitsh** ja tulkkina — **Ilk.**

Sen jälkeen kun oikeuden sihteeri, ensimmäisen luokan sotilasjuristi **A. F. Kostjushko** on lukenut syytöskirjelmän, puhetta johtava tov. **Ulrich** esittää jokaiselle syytetylle kysymyksen, johon kaikki syytetyt vastaavat, tunnustaen itsensä täydellisesti syyllisiksi heille esitetyistä syytöksistä.

Oikeus ryhtyy kuulustelemaan syytettyjä. Ensimmäisenä kuulustellaan syytetty **J. L. Pjatakovia.**

Oikeudessa on läsnä Moskovan tehtaiden työläisiä, sovettiyhteiskunnallisuuden edustajia, kirjailijoita, m.m. **A. N. Tolstoi, Lion Feichtwanger** ym. Laajasti on edustettuna sovetti- ja ulkomaalainen sanomalehdistö. Tilaisuudessa ovat myöskin läsnä diplomaattisen korpuksen jäsenet.

Tammikuun 23 päivän iltaistunto

Iltaistunnossa jatkuu syytetty **Pjatakovin** kuulustelu. Pjatakov kertoo oikeudelle, että parallelinen trotskilainen keskus suoritti diversio- ja tuholaistoimintaa teollisuuden useilla aloilla Ukrainassa, Länsi-Siperiassa ja Uralilla.

Miten syytetty **Pjatakov** ja toiset trotskilaiset suhtautuivat kysymykseen ihmisuhreista — kysyy valtion syyttäjä tov. **Vyshinskij** syytetty **Norkinilta. Norkin** vastaa, että **Pjatakov** ja toiset trotskilaiset olivat tällaisella kannalla: "Tällaisissa tapauksissa ei tarvitse kainostella, eikä ketään sääliä".

Oikeus alkaa selvittää parallelisen trotskilaisen keskuksen yhteyksiä ulkomaalaisiin tiedusteluelimiin. Syytetty **Pjatakovin** antamat tiedot antavat kuvan siitä, miten vastavallankumoukselliset fasistiset jälkeläiset ovat hirviömäisesti ja katalasti pettäneet synnyinmaata.

Vuonna 1935 — jatkaa **Pjatakov** tietojen antamista — trotskilaisten eteen asettui kysymys yhteyksien laajentamisesta toisten vastavallankumouksellisten ryhmien kanssa. Kaikkein sopivimmaksi ryhmäksi osottautuivat oikeistolaiset. Tässä tarkoituksessa **Sokoljnikov** teki sopimuksen **Tomskin** kanssa ja **Radek Buharinin** kanssa. **Tomskin** kanssa neuvotteli itse **Pjatakov.**

Edelleen **Pjatakov** selvittää niiden kirjeiden sisältöä, joita parallelinen keskus **Radekin** kautta **Trotskilta** sai. Näissä kirjeissä esitetään kaksi varianttia, trotskilaisten valtaan pääsemisestä. Trotskin ensimmäinen variantti edellyttää samanaikaisen keskitetyn terroristisen teon suorittamista tovereita **Stalinia, Molotovia, Kaganovitshia, Voroshilovia** ja puolueen ja hallituksen muita johtajia vastaan ja trotskilaisten valtaanastumista tämän johdosta maassa syntyvän hämmingin yhteydessä. Toinen variantti, joka **Trotskin** kannalta katsoen oli varmempi, edellytti Sovettiliiton sotilaallista häviötä sodassa Saksaa ja Japania vastaan, jota Trotski piti kiertämättömänä. Trotski kehoitti suorittamaan laajasti spioni- ja diversiotyötä ja osoitti paralleliselle keskukselle välttämättömäksi tehdä alueellisia myönnytyksiä Saksan ja Japanin imperialisteille.

Kääntyen useilla kysymyksillä syytetty **Radekin** puolueen, valtion syyttäjä täsmällistyttää tätä kysymystä:

Vyshinskij: Minkälaisia alueellisia myönnytyksiä?

Radek: Jos sovitaan saksalaisten kanssa, niin on muodossa tahi toisessa tyydytettävä heidän pyrkimyksensä.

Vyshinskij: Antaa Ukrainan?

Radek: Kun me luimme Trotskin kirjettä, meillä ei tästä ollut epäilyksiä. Kysymys oli tästä. Mitä tulee Japaniin, niin Trotskij ehdotti annettavaksi sille Tyynen valtameren rannikon ja Amurin alueen.

Tämän jälkeen valtion syyttäjä esittää **Pjatakoville** kysymyksen, minkälaisten olosuhteiden vallitessa **Pjatakov** vuoden 1935 lopulla matkusti ulkomaille ja mikä oli matkan tarkoitus.

Vastatessaan tähän kysymykseen, **Pjatakov** kertoo, että matkan tarkoituksena oli välttämättömyys tavata **Trotskij.** Tämä **Trotskin** tapaaminen, kertoo **Pjatakov,** tuli toteutettua "Izveztijan" entisen Berlinissä olevan kirjeenvaihtajan **Buhartsevin** kautta.

Pjatakov kertoo, että keskustellessaan hänen kanssaan **Trotskij** ilmaisi tyytymättömyytensä sen johdosta, että trotskilaisten tuholais- ja terroristista toimintaa SSSR:n sisällä suoritetaan liian hitaasti, että tämän hitauden johdosta Sovettiliitto tulee lujittumaan ja trotskilaiset kaaderit eivät kykene tekemään mitään.

Alleviivaten, että fasistiset valtiot ja ensivuorossa Saksa alkavat Sovettiliittoa vastaan sodan vuonna 1937, **Trotskij** vaati sitä, että tätä sotaa on käytettävä hyväksi sovettihallituksen kukistamiseksi. **Trotskij** käski kaikin tavoin voimistuttamaan aktiivista diversio- ja tuholaistoimintaa. **Trotskij** tiedoitti **Pjatakoville,** että hänen, **Trotskin,** ja **Hitlerin** sijaisen **Hessin** välillä on solmittu sopimus, jossa Saksan fasistit sitoutuvat kannattamaan trotskilaisia heidän terroristisessa ja diversionityössä niin sodan edellä kuin myöskin sodan aikana, josta trotskilaiset korvaukseksi lupaavat Saksan fasismille alueellisia ja taloudellisia myönnytyksiä.

Pjatakovin antamien tietojen mukaan terroristisia ryhmiä järjestettiin Länsi-Siperiassa ja Ukrainassa. Tämän lisäksi **Pjatakov, Sokoljnikov, Radek** ja **Serebrjakov** käsittelivät kysymystä terrorististen ryhmien tuomisesta Ukrainasta ja Taka-Kaukaasiasta Moskovaan terrorististen tekojen suorittamista varten tovereita **Stalinia, Molotovia, Kaganovitshia** ja **Voroshilovia** vastaan. Taka-kaukaasialaiset terroristit — jatkaa **Pjatakov** tietojen antamista — valmistelivat terroristista tekoa toveri **Jezhovia** vastaan.

Syytetty **Radek,** vahvistaen **Pjatakovin** antamat tiedot, hämmästyttävällä kyynillisyydellä määrittelee keskuksen kantaa vastavallankumouksellisen terroristisen iskun antamisesta puolueen ja hallituksen useita huomattavia johtajia vastaan.

Iltaistunto päättyy todistaja **Buhartsevin** kuulusteluun, **Buhartsevin,** joka tiedoittaa oikeudelle, miten v. 1935 järjestettiin **Pjatakovin** matka Osloon **Trotskin** luo. **Buhartsev** tutustutti **Pjatakovin** erääseen **Schtieneriin,** jolla oli yhteyksiä Saksan hallituspiireissä, ja **Schtiener** hankki **Pjatakoville** passin, sekä myöskin erikoislentokoneen. **Schtiener, Buhartsevin** antamien tietojen mukaan, oli läheinen henkilö **Trotskille** ja hänellä oli yhteyksiä Saksan hallituspiireissä.

Tähän päättyi iltaistunto.

Sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusprosessi

SYYTEKIRJELMÄ

J. L. Pjatakovin, K. B. Radekin, G. J. Sokoljnikovin, L. P. Serebrjakovin, N. I. Muralovin, J. A. Livshitsin, J. N. Drobnisin, M. S. Boguslavskin, J. A. Knjazevin, S. A. Rataitshakin, B. O. Norkinin, A. A. Shestovin, M. S. Stroilovin, I. D. Turokin, I. I. Grashen, G. J. Pushinin ja V. V. Arnoldin jutussa,

joita syytetään isänmaan pettämisestä, spionaashista, diversioista, tuholaisuudesta ja terrorististen tekojen valmistelemisesta, t.s. rikoksista, jotka on huomioitu VSFST:n rikoslakikokoelman pykälissä 58—1—a, 58—8, 58—9 ja 58—11.

Yhdistetyn trotskilais-zinovjevilaisen terroristisen keskuksen oikeusjutussa suoritetussa tutkimuksessa, jonka keskuksen osanottajat SSTL:n Korkeimman oikeuden Sotilaskollegio tuomitsi elokuun 24 p:nä v. 1936, todettiin, että ylempänä mainitun keskuksen ohella oli olemassa niinkutsuttu varakeskus, joka oli muodostettu **L. D. Trotskin** suoranaisen direktiivin pohjalla siltä varalta, että sovettivallan elimet paljastavat trotskilais-zinovjevilaisen blokin rikoksellisen toiminnan. Yhdistetyn trotskilais-zinovjevilaisen keskuksen tuomitut jäsenet **Zinovjev, Kamenev** ja muut osoittivat, että varakeskukseen kuuluivat aikaisemmasta trotskilaisesta toiminnastaan tunnetut **J. L. Pjatakov, K. B. Radek, G. J. Sokoljnikov** ja **L. P. Serebrjakov**.

Tässä jutussa suoritetussa ennakkotutkimuksessa on todettu, että niinkutsuttu varakeskus todellisuudessa oli parallelinen trotskilainen keskus, joka oli organisoitu ja toimi emigranttina olevan **L. D. Trotskin** suoranaisen ohjeen mukaan.

Rikoksellisen toimintansa trotskilainen parallelinen keskus kehitti kaikkein aktiivisimmaksi Sergei Mironovitsh **Kirovin** katalan murhan ja sitten seuranneen yhdistetyn trotskilais-zinovjevilaisen keskuksen tuhoamisen jälkeen.

Päätehtäväkseen oli parallelinen keskus asettanut sovettihallituksen väkivaltaisen kukistamisen SSTL:ssa olevan yhteiskunnallisen ja valtiollisen järjestelmän muuttamistarkoituksessa. **L. D. Trotskij** ja hänen ohjeittensa mukaan parallelinen trotskilainen keskus pyrkivät anastamaan vallan ulkomaisten valtioiden avulla, kapitalististen suhteiden palauttamisen tarkoituksessa SSTL:ssa.

Nämä petoshankkeet Sovettiliittoa vastaan **L. Trotskij** esitti lopullisimmassa muodossa paralleliselle trotskilaiselle keskukselle lähettämässään direktiivikirjeessä, jonka syytetty **K. B. Radek** sai joulukuussa v. 1935.

Tämän johdosta syytetty **Radek** joulukuun 22 p:nä v. 1936 pidetyssä kuulustelussa osoitti:

"On ymmärrettävä, kirjoitti **Trotskij**, että ilman vissiä SSTL:n yhteiskunnallisen rakenteen tasoittamista kapitalistisiin valtioihin, blokin hallitus ei kykene pysymään vallassa eikä säilyttämään rauhaa...

Saksan ja Japanin kapitaalin päästäminen eksploatatsioon SSTL:ssa saa aikaan suuria kapitalistisia intressejä sovettialueella. Niihin kallistuvat maaseudulla ne kerrokset, jotka eivät ole menettäneet kapitalistista psykologiaa ja ovat tyytymättömiä kolhooseihin. Saksalaiset ja japanilaiset vaativat meiltä ilmapiirin valloilleen purkamista maaseudulla, siksi on mentävä myönnytyksiin ja sallittava kolhoosien hajallelaskeminen tai eroaminen kolhooseista" (nide 5, liuskat 142—143).

Ja edelleen:

"**Pjatakovin** kanssa me tulimme siihen johtopäätökseen, että tämä direktiivi tekee yhteenvedon blokin työstä, asettaa kaikki pisteet "i":n päälle, asettaen kaikkein kärkevimmässä muodossa esille kysymyksen siitä, että trotskilais-zinovjevilaisen blokin valta kaikissa tilanteissa voi olla vain kapitalismin restauratsion valtaa" (nide 5, liuska 146).

Puolestaan syytetty **Pjatakov**, esittäen **L. Trotskin** kanssa olleen keskustelun sisällön, joka keskustelu tapahtui lähellä Oslon kaupunkia joulukuussa v. 1935, osoitti, että **L. Trotskij**, vaatien SSTL:ssa olevan trotskilaisen järjestön diversio-, tuholais- ja terroristisen toiminnan aktivisoimista, korosti sitä, että kapitalististen valtioiden kanssa tehdyn sopimuksen tuloksena on, kuten hän lausui, peräännyttävä kapitalismiin. Syytetyn **Pjatakovin** antamien todistusten mukaan **L. Trotskij** sanoi:

"Tämä merkitsee, että on peräännyttävä, tämä on lujasti muistettava, peräännyttävä kapitalismiin. Miten pitkälle, missä määrin, on nyt vaikea sanoa — se voidaan konkretisoida vasta valtaantulon jälkeen" (nide 1, liuska 269).

Siitä, että parallelisen trotskilaisen keskuksen ohjelma oli kapitalismin palauttamisen ohjelma SSTL:ssa, osoitti syytetty **G. J. Sokoljnikov** kuulustelussa marraskuun 30 p. v. 1936:

"Tämä ohjelma edellytti luopumista industrialisoimis- ja kollektivisoimispolitiikasta ja tämän luopumisen seurauksena maaseudun pientalouden pohjalla kapitalismin nostamista, joka yhdistettynä kapitalistisiin aineksiin teollisuudessa kehittäisi kapitalistisen restauratsion SSTL:ssa.

... Kaikki keskuksen jäsenet pitivät lähtökohtana sen tunnustamista, että nykyisissä olosuhteissa ei voi olla muuta ohjelmaa ja että juuri tätä blokin ohjelmaa on toteutettava" (nide 8, liuska 225).

Lähtien näistä ohjelma-asettamuksista, **L. D. Trotskij** ja hänen kanssarikollisensa parallelisesta keskuksesta ryhtyivät neuvotteluihin ulkomaalaisten valtioiden agenttien kanssa tarkoituksella kukistaa sovettihallitus sotilaallisen interventsion avulla.

Pohjaksi näille petoksellisille neuvotteluille **L. D. Trotskij** ja parallelinen keskus asettivat: yksityiskapitaalin kehittämisen sallimisen SSTL:ssa, kolhoosien hajallelaskemisen, sovhoosien likvidoimisen, sovettilaitosten kokonaisen sarjan antamisen konsessioksi ulkomaalaisille kapitalisteille sekä muiden taloudellisten ja poliittisten etuisuuksien antamisen näille ulkomaalaisille valtioille aina sovettialueen osan luovuttamiseen asti.

Tämän johdosta **L. D. Trotskij** ylempänä mainitussa kirjeessä **K. Radekille**, syytetyn **K. Radekin** sanojen mukaan, kirjoitti:

"Olisi järjetöntä ajatella, että voitaisiin päästä valtaan, turvaamatta tärkeimpien kapitalististen hallitusten suopeata suhdetta, varsinkin sellaisten kaikkein agressiivisimpien, kuin Saksan ja Japanin nykyiset hallitukset. Jo nyt on aivan välttämätöntä olla näiden hallitusten kanssa yhteydessä ja sopia niiden kanssa"... (nide 5, liuska 140).

Tutkimukset ovat osoittaneet, että **L. D. Trotskij**, ryhtyi neuvotteluihin Saksan kansallissosialistisen puolueen erään johtajan kanssa yhteisestä taistelusta Sovettiliittoa vastaan.

Kuten syytetty **Pjatakov** osoitti, **L. D. Trotskij** keskustelussa hänen kanssaan joulukuussa v. 1935 ilmoitti, että näiden neuvottelujen tuloksena hän solmi kansallissosialistisen puolueen mainitun johtajan kanssa sopimuksen seuraavilla ehdoilla:

"1) Taata yleinen suopea suhtautuminen Saksan hallitukseen ja välttämätön yhteistyöskentely sen kanssa tärkeimmissä kansainvälistä luonnetta olevissa kysymyksissä;

2) suostua alueellisiin myönnytyksiin;

3) sallia saksalaisten teollisuudenharjoittajain konsessioiden muodossa (tai joissain muissa muodoissa) eksploateerata SSTL:ssa sellaisia tuotantolaitoksia, jotka ovat välttämättömänä taloudellisena lisänä Saksan taloudelle (kysymys oli rautamalmista, marganista, naftasta, kullasta, puutavarasta yms.);

4) luoda SSTL:ssa suotuisat olosuhteet saksalaisten yksityisteollisuudenharjoittajain toiminnalle;

5) sodan aikana kehittää aktiivinen diversiotyö sotateollisuuslaitoksissa ja rintamalla. Sitäpaitsi tämä diversiotyö tulee suorittaa **Trotskin** ohjeiden mukaan, jotka on sovittu Saksan pääesikunnan kanssa.

Nämä sopimuksen pohjat, kuten Trotskij kertoi, lopullisesti laadittiin ja hyväksyttiin Trotskin kohdatessa Hitlerin sijaisen — **Hessin**.

Aivan samoin, sanoi **Trotskij**, hänellä on täysin järjestetty yhteys ... hallituksen kanssa" (nide 1, liuska 267, 268).

Tämän sopimuksen luonteesta ja alueellisten myönnytysten määristä **L. Trotskij** tiedoitti kirjeessään syytetylle **Radekille** joulukuussa v. 1935.

Tässä kirjeessä **L. Trotskij**, syytetyn **K. Radekin** todistusten mukaan, kirjoitti seuraavaa:

"... Kiertämättä on mentävä alueellisiin myönnytyksiin ... Japanille on myönnettävä merenrannikon ja Amurjoen rannikon alueet ja Saksalle Ukraina.

Saksa tarvitsee raaka-aineita, elintarpeita ja menekkimarkkinoita. Meidän on sallittava sen osallistua malmien, marganin, kullan, naftan, apatiittien eksploateeraamiseen ja sitouduttava määrätyn ajan luovuttamaan sille elintarpeita ja rasva-aineita alle maailman hintojen.

Meidän on luovutettava Japanille Sahalinin nafta ja taattava sille naftalla varustaminen sodan sattuessa Amerikan kanssa. Myöskin meidän on sille sallittava kullan eksploatatsio. Meidän on suostuttava Saksan vaatimukseen, ettemme toimi sitä vastaan Tonavan maiden ja Balkanin valtauksessa, emmekä häiritse Japania Kiinan valtaamisessa..." (nide 5, liuskat 142, 144).

Rajoittumatta henkilökohtaisiin neuvotteluihinsa ulkomaalaisten valtioiden edustajien kanssa **L. Trotskij** esitti parallelisen keskuksen jäsenille yhteyden järjestämistä näiden valtioiden edustajien kanssa SSTL:ssa.

Syytetyn **Pjatakovin** antamien todistuksien mukaan **L. Trotskij** kirjeissään paralleliselle keskukselle

"... vaati **Radekilta** ja **Sokoljnikovilta**, joilla oli vastaavat mahdollisuudet, tunnustella täällä, välttämättömän yhteyden aikaansaamista valtioiden virallisten edustajien kanssa ja tukea sitä, mitä hän, **Trotskij**, käytännössä suorittaa" (nide 1, liuska 257).

L. D. Trotskin tämän direktiivin mukaisesti syytetyt **K. Radek ja G. Sokoljnikov** järjestivät yhteyden samojen valtioiden edustajien kanssa.

Tämän johdosta syytetty **Radek** joulukuun 4 päivänä v. 1936 pidetyssä kuulustelussa osoitti:

"...**Trotskin** vakuutus hänen yhteydestään ... hallituksen edustajien kanssa ei ollut pelkkää lörpöttelyä. Tästä minä saatoin tulla vakuutetuksi keskusteluista, joita minä jouduin käymään diplomaattisissa vastaanotoissa vuosina 1934—35 ... lähetystön sotilasattashean h... kanssa ja lehdistöattashean h... kanssa. Saksan hyvin asiaatuntevan edustajan kanssa.

Molemmat he varovaisessa muodossa antoivat minun ymmärtää, että ... hallituksella on yhteys **Trotskin** kanssa" ja edelleen:

"Minä sanoin herra K:lle, että myönnytysten odottaminen nykyiseltä hallitukselta on aivan hyödytön asia, ja että ... hallitus voi panna laskelmansa myönnytyksiin "realisilta politiikoilta SSTL:ssa", t.s. blokilta, kun viimemainittu tulee valtaan" (nide 5, liuska 119, 121).

Myöskin syytetty **Sokoljnikov** tunnusti, että käyttäen hyväkseen toimiasemaansa ulkoasiain kansankomissaarin sijaisena, hän **L. D. Trotskin** ohjeiden mukaan kävi salaisia neuvotteluja erään ulkomaisen valtion edustajan kanssa.

Syytetty **Sokoljnikov** osoitti:

"Minun kabinetissani tapahtuneen erään virallisen keskustelun päätyttyä, kun h ... ja lähetystön sihteeri olivat lähdössä pois, h ... viivytteli hiukan.

Siihen aikaan olivat molemmat kielenkääntäjät jo poistuneet kabinetista. Käyttäen tätä hyväkseen, h ... silloin, kun minä saatoin häntä ulko-ovelle, vaihtoi minun kanssani muutamia lauseita.

H ... sanoi minulle: "Onko teille tunnettua, että herra **Trotskij** on tehnyt eräitä ehdotuksia minun hallitukselleni?"

Minä vastasin: "On, minulle on siitä tiedoitettu".

H ... kysyi: "Miten te arvioitte nämä ehdotukset?"

Minä vastasin: "Minä pidän niitä ehdotuksia sangen vakavina".

Silloin h ... kysyi: "Onko se vain teidän henkilökohtainen mielipiteenne?"

Minä vastasin: "On, minulmyöskin minun ystävien mielipide" (nide 8, liuska 235, 236).

Päätoiveensa valtaanpääsylle **L. D. Trotskij** ja hänen kanssarikollisensa SSTL:ssa asettivat Sovettiliiton tappioon edessäolevassa sodassa imperialistisia valtioita vastaan. Tätä vastaavasti henkilökohtaisesti **L. D. Trotskij** ja parallelinen keskus syytettyjen **Radekin** ja **Sokoljnikovin** kautta neuvotteluissaan ulkomaisten valtioiden agenttien kanssa kaikin tavoin pyrkivät jouduttamaan näiden valtioiden sotilaallista hyökkäystä SSTL:aa vastaan.

Tämän vahvistavat kaikkien syytettyjen todistukset tässä jutussa.

Niinpä syytetty **Radek** kuulustelussa joulukuun 22 p:nä v. 1936 esittää seuraavan kohdan **L. D. Trotskin** kirjeestä hänelle:

"On tunnustettava, että kysymys vallasta tulee blokille kaikkein realisimmaksi vain SSTL:n tappion tuloksena sodassa. Tähän on blokin energisesti valmistauduttava ... sillä pääehtona trotskilaisten tulemiselle valtaan, ellei heidän onnistu saavuttaa tätä terrorin kautta, olisi SSTL:n tappio, sikäli kuin on mahdollista, on joudutettava yhteentörmäystä SSTL:n ja Saksan välillä" (nide 5, liuska 143, 117).

L. D. Trotskij ja hänen kanssarikollisensa SSTL:ssa pitivät välttämättömänä edessäolevan sodan aikana ottaa aktiivinen tappiokanta, kaikin tavoin auttaen ulkomaalaisia imperialisteja heidän taistelussaan SSTL:aa vastaan.

Niinpä esimerkiksi syytetty **Pjatakov**, esittäen **L. Trotskin** kanssa joulukuussa v. 1935 lähellä Oslon kaupunkia käymänsä keskustelun sisältöä, osoitti:

"Mikäli koskee sotaa, niin siitä **L. D. Trotskij** sanoi sangen selvästi. Hänen näkökannaltaan sota on lähiaikoina kiertämätön.

Hän, **Trotskij**, pitää aivan välttämättömänä ottaa tässä sodassa selvä tappiokanta. Hän katsoo, että blokin tulemista valtaan ehdottomasti voidaan jouduttaa SSTL:n sotilaallisella tappiolla" (nide 1, liuska 258).

Tämän SSTL:n tappion valmisteluplaanin mukaisesti, vallan anastamisen tarkoituksessa **L. D Trotskij, J. Pjatakov, K. Radek, G. Sokoljnikov, L. P. Serebrjakov, J. Livshits** ja muut tässä oikeusjutussa syytetyt kehittivät tuholais-, diversio-, vakoilu- ja terroristisen toiminnan, joka oli suunnattu synnyinmaamme taloudellisen ja sotilaallisen mahdin murtamiseen, suorittaen täten useita raskaimpia valtiollisia rikoksia.

Tutkimuksessa on todettu, että **L. Trotskin** suoranaisten ohjeiden mukaan ja parallelisen trotskilaisen keskuksen välittömällä johdolla useat tässä jutussa syytetyt: **Turok, Knjazev, Rataitshak, Shestov, Stroilov, Grashe** ja **Pushin** olivat välittömässä yhteydessä Saksan ja Japanin vakoiluelimien diversanttiagenttien kanssa, systemaattisesti harjoittivat spionaashia Saksan ja Japanin hyväksi ja suorittivat useita tuholais- ja diversiotekoja sosialistisen teollisuuden ja rautatietransportin laitoksissa, varsinkin tuotantolaitoksissa, joilla on puolustusmerkitys.

Tätä vakoilu- ja diversiotoimintaa ylämainitut syytetyt suorittivat trotskilaisilla tämän johdosta olleiden, ulkomaalaisten vakoilijain kanssa solmittujen sopimusten mukaisesti.

Niinpä esimerkiksi syytetty **Radek**, vahvistaen **Pjatakovin** todistukset, joulukuun 22 päivänä v. 1936 pidetyssä kuulustelussa osoitti, että yhtenä kohtana sopimuksessa, jonka **Trotskij** sai aikaan Saksan kansallissosialistisen puolueen edustajien kanssa, oli sitoumus:

"... Saksan sodan aikana SSTL:oa vastaan ... ottaa tappiokanta, voimistuttaa diversiotoimintaa, erikoisesti sotilaallisen merkityksen omaavissa tuotantolaitoksissa ... toimia **Trotskin** ohjeiden mukaisesti, jotka on sovittu Saksan pääesikunnan kanssa" (nide 5, liuska 152).

Toteuttaen Saksan ja Japanin edustajille antamiaan sitoumuksia, parallelinen trotskilainen keskus organisoi useissa Sovettiliiton teollisuuslaitoksissa ja rautatietransportissa diversio- ja tuholaisryhmiä, joiden tehtäväksi oli asetettu diversio- ja tuhotekojen suorittaminen.

Syytetty **Pjatakov** tammikuun 4 päivänä v. 1937 pidetyssä kuulustelussa osoitti:

"Minä suosittelin omille ihmisille (ja itse tein niin) olla hajottautumatta tuhotyössään, keskittää huomionsa teollisuuden suurimpiin perusobjekteihin, joilla on puolustus- ja yleisliittolainen merkitys.

Tässä kohdassa minä toimin **Trotskin** direktiivin mukaan: "Annettava tuntuvia iskuja kaikkein herkimmissä paikoissa" (nide 1, liuska 287).

Seuraten tätä syytetyn **J. Pjatakovin** asettamusta, parallelisen keskuksen organisoimat ryhmät suorittivat useita diversio- ja tuhotekoja teollisuuslaitoksissa ja rautatietransportissa.

Niinpä esimerkiksi, kuten se todettiin Kemerovon kaivoksilla toimineen trotskilaisen diversioryhmän oikeusjutussa marraskuun 19—22 päivinä v. 1936, syytetyn **Drobnisin** antamien ohjeiden mukaan organisoitiin "Tsentralnaja"-kaivoksella, räjähdys, joka aiheutti 10 työläisen tuhoutumisen ja 14 työläisen vaikeasti haavoittumisen. (Katso tähän juttuun yhdistettyä Kemerovon oikeusjutun oikeustutkimuksen ainehistoja ja dokumentteja marraskuun 19—22 päiviltä v. 1936.)

Korlovskin typpilannokekombinaatilla syytetyn **Rataitshakin** johdolla organisoitiin 3 diversiotekoa, niiden joukossa 2 räjähdystä, jotka aiheuttivat ihmisuhreja ja tuottivat valtiolle suunnatonta aineellista vahinkoa.

Samanlaisia diversiotekoja **Rataitshakin** antamien tehtävien mukaan trotskilaisen järjestön osanottajat suorittivat myöskin muissa Liiton kemiallisissa tuotantolaitoksissa (Voskresenskin kemiakombinaatti ja Nevskin tehdas).

Näiden räjähdysten diversioluonne todettiin erikoisen teknillisen ekspertiisin akteilla ja syytettyjen **Rataitshakin, Pushinin** ja **Grashen** omilla tunnustuksilla (nide 40, liuskat 30, 39, 50).

(Katso teknillisen ekspertiisin akteja.)

Kaikkein aktiivisinta diversiotoimintaa rautatietransportissa suorittivat tässä jutussa syytetyt: **J. A. Livshits, I. D. Turok, I. A. Knjazev** ja **M. S. Boguslavskij**.

Niinpä syytetty **Knjazev**, parallelisen trotskilaisen keskuksen antaman suoranaisen tehtävän mukaan organisoi ja suoritti useita junaonnettomuuksia, pääasiassa sotilasjunien onnettomuuksia, joita seurasi suuri määrä ihmisuhreja. Näistä onnettomuuksista kaikkein vakavimpia ovat:

A) sotilasesheloonan junaonnettomuus "Shumihan" asemalla lokakuun 27 päivänä v. 1935, jolloin tuhoutui 29 puna-armeijalaista ja 29 puna-armeijalaista haavottui;

B) "Jahinon—Ust-Katavin" rataosalla joulukuussa v. 1935;

C) Junaonnettomuus "Jedinoverin—Bernjaushin" rataosalla helmikuussa v. 1936.

Sotilasjunien onnettomuuksia syytetty **Knjazev** organisoi ei yksistään parallelisen keskuksen ja eritoten rautatietransportissa suoritetun diversio- ja tuhotyön johtajan, syytetty **Livshitsin** ohjeiden perusteella, vaan myöskin japanilaisen vakoiluagentin herra **H**:n antamien suoranaisten tehtävien perusteella.

Tämän johdosta syytetty **Knjazev** joulukuun 14 p:nä v. 1936 pidetyssä kuulustelussa osoitti:

"Mikäli koskee vakoilutyötä ja iskun antamista Punaiselle armeijalle sotilasjunien onnettomuuksien järjestämisen tietä, joita seuraa ihmisuhrit, niin minä ryhdyin tähän työhön vasta saatuani selville trotskilaisen järjestön suhteen spionaashiin ja diversiotyöhön Punaista armeijaa vastaan Japanin vakoilujärjestön hyväksi.

Transportissa diversio- ja tuhotyön kehittämiseen sekä junaonnettomuuksien organisoimiseen nähden annetun tehtävän minä täydellisesti täytin, sillä tässä kysymyksessä Japanin vakoilujärjestön antama tehtävä sopi kokonaisuudessa yhteen sen tehtävän kanssa, jonka minä hiukan aikasemmin sain trotskilaiselta järjestöltä" (nide 32, liuskat 61, 57).

Yhteistyöskentelyyn Japanin vakoiluagenttien kanssa osoitti myöskin syytetty **I. D. Turok** (nide 23, liuska 106).

Suorittaessaan diversiotekoja yhteistyöskentelyssä ulkomaalaisten vakoilujärjestöjen agenttien kanssa, organisoidessaan junaonnettomuuksia, kaivosten ja teollisuuslaitosten räjäyttämisiä ja murhapolttoja, tässä jutussa syytetyt eivät häikäilleet kaikkein iljettävimpiäkään taistelukeinoja, ryhtyen tietoisesti ja harkitusti niin hirvittäviin rikoksiin kuin työläisten myrkyttäminen ja tuhoaminen, pyrkien provosoimaan työläisten tyytymättömyyden sovettivaltaa kohtaan.

Niinpä syytetty **Pjatakov** joulukuun 4 päivänä v. 1936 pidetyssä kuulustelussa tämän johdosta osoitti:

"Me otimme huomioon, että jos tuholaisplaanien toteuttamisen tarkoituksessa on välttämätöntä ryhtyä diversiotekoihin, niin ihmisuhrit ovat kiertämättömiä. Me tämän otimme huomioon ja hyväksyimme välttämättömyytenä" (nide 1, liuskat 196, 197).

Vieläkin kyynillisemmin tämän osoitti syytetty **Drobnis**.

"Vielä parempi, jos tulee uhreja kaivoksella, sillä epäilemättä ne synnyttävät työläisten suuttumuksen, ja sitä me tarvitsemmekin" (nide 13 liuska 66).

Sitä, että nämä kansan viholliset, organisoiden diversiotekoja, tietoisesti aiheuttivat lukuisia ihmisuhreja, todistaa myöskin syytetyn **Knjazevin** seuraava todistus, jonka hän antoi joulukuun 26 p:nä v. 1936:

"**Livshits** antoi erikoisen tehtävän valmistaa ja suorittaa useita diversiotekoja (räjähdyksiä, junaonnettomuuksia tai myrkytyksiä), joita seuraisi suuri määrä ihmisuhreja" (nide 32, liuska 92).

Samanlaisia todistuksia antoi myöskin syytetty **I. D. Turok** (nide 23, liuska 73).

Erikoisen aktiivisen hävitystyön teollisuuslaitoksissa ja rautatietransportissa räjäyttämisten, murhapolttojen, junaonnettomuuksien yms. tietä trotskilaisen keskuksen ja sen johtamien diversioryhmien piti kehittää tuotantolaitoksissa ja transportissa sodan aikana, jolloin nämä kauhistuttavat petosteot olisivat antaneet erikoisen tuntuvan iskun Sovettiliiton puolustuskuntoisuudelle.

Niinpä syytetty **Pjatakov** antoi **Norkinille** ohjeen valmistaa Kemerovon kemiakombinaatin murhapolton sodan alkamishetkeen mennessä.

Tästä kuulusteltu **J. L. Pjatakov** osoitti:

"Niin, vahvistan. Tällaisen tehtävän minä todella annoin **Norkinille**.

Tämä tapahtui hetimiten Trotskin kanssa olleen kohtauksen jälkeen, jossa hän asetti eteeni kysymykset diversiotekojen suorittamisen välttämättömyydestä puolustusteollisuuslaitoksissa sodan aikana. Juuri tämän johdosta minä puhuin **Norkinin** kanssa välttämättömyydestä huomjoida mahdollisuus suorittaa tällainen diversioteko Kemerovossa" (nide 1, liuska 309).

Puolestaan syytetty **Knjazev** joulukuun 14 p:nä v. 1936 pidetyssä kuulustelussa osoitti, että parallelisen keskuksen kanssa tehdyn sopimuksen mukaan hän otti Japanin vakoilujärjestön agentilta, herra **H**:lta tehtävän sodan varalta:

"... Organisoida sotatarvevarastojen, sotajoukkojen elintarve- ja sanitaaripunktien polttamisen" (nide 32, liuska 68).

Vielä hirvittävämmän, sovettikansaa vastaan suunnatun tehtävän otti syytetty **Knjazev** samalta Japanin vakoilujärjestön agentilta, herra **H**:lta:

"... Erikoisen kärkevästi Japanin vakoilujärjestö asetti kysymyksen bakteriologisten keinojen käyttämisestä sodan aikana, tarkoituksella saastuttaa helposti tarttuvilla bakteereilla sotajoukoille annettavat esheloonat, kuin myöskin sotajoukkojen ravinto- ja sanitaariopunktit"... (nide 32, liuska 68).

Syytetyn **Knjazevin** petturimainen yhteys Japanin vakoilujärjestön kanssa on todettu ei yksistään **Knjazevin** henkilökohtaisista todistuksista, vaan myöskin häneltä paljastetusta kirjeenvaihdosta herra **H**:n kanssa ja valokuvista (herra **H**:n kirje, joka on päivätty 15/XII ja 23/VIII—36) (nide 32, liuska 121).

Ennakkotutkimuksen ainehistot ja syytettyjen **S. A. Rataitshakin, I. A. Knjazevin, I. D. Turokin, G. J. Pushinin, I. I. Grashen, A. A. Shestovin** ja **M. S. Stroilovin** omat tunnustukset ovat osoittaneet, että diversio- ja tuhotoiminnan ohella trotskilainen parallelinen keskus antoi yhtä vakavan merkityksen taistelussa Sovettiliittoa vastaan spionaashin järjestämiselle ulkomaalaisten vakoilujärjestöjen hyväksi.

Kaikki mainitut syytetyt, ollen yhteydessä Saksan ja Japanin vakoilujärjestöjen edustajien kanssa, systemaattisesti hankkivat heille tärkeän valtiollisen merkityksen omaavia salaisia tietoja.

Niinpä esimerkiksi syytetty **I. A. Knjazev** varusti Japanin vakoilujärjestöä yllämainitun tämän vakoilujärjestön herra **H**:n kautta salaisilla tiedoilla SSTL:n rautateiden teknillisestä tilasta, mobilisatsiovalmeudesta ja sotilasjoukko-osastojen siirtämisistä (nide 32, liuska 103).

Syytetyt **S. A. Rataitshak, G. J. Pushin** ja **I. I. Grashe** ovat tunnustaneet, että he ovat olleet yhteydessä Saksan vakoilujärjestöön, jolle ovat antaneet salaisia ainehistoja kemiallisten tehtaittemme tilasta ja työstä.

Tämän johdosta kuulusteltu syytetty **Grashe** osoitti:

"Järjestö, jonka osanottaja minä olin, suoritti Saksan vakoilujärjestön antaman tehtävän mukaan ei ainoastaan diversionityötä, vaan myöskin vakoilutyötä kemiallisen teollisuuden tuotantolaitoksissa" (nide 21 liuska 40).

Tunnustaen osallistumisensa spionaashiin, syytetty **G. J. Pushin** todisti, että hän ja syytetty **S. A. Rataitshak** pitivät yhteyttä saksalaisen vakoilujärjestön kanssa "Linde"-liikkeen monttöörin **Lentzin** kautta.

Syytetty **G. J. Pushin** joulukuun 26 päivänä v. 1936 pidetyssä kuulustelussa osoitti:

"**Lentzille** oli luovutettu seuraavat ainehistot:

1) tiedot tuotteiden valmistamisesta kaikissa Liiton kemiallisissa tuotantolaitoksissa vuoden 1934 aikana;

2) Liiton kaikkien kemiallisten tuotantolaitosten työohjelma vuodelle 1935;

3) typpikombinaattien rakennusplaani, johon oli sisällytetty rakennustyöt vuoteen 1938 asti.

Kaikki nämä ainehistot annoin minä henkilökohtaisesti **Lentzille** eri aikoina vuoden 1935 ensimmäisellä puoliskolla.

Sen lisäksi minä olen saanut tietää **Lentziltä**, että välittömästi **Rataitshakilta** hän sai tiedot tuotannosta vuoden 1934 ajalta ja työohjelman vuodelle 1935 sotilas-kemiallisten tehtaiden alalla. Tämän kaiken lisäksi minä systemaattisesti varustin **Lentziä** tiedoilla seisokeista, onnettomuuksista ja koneiston tilasta typpitehtailla" (nide 19, liuska 31).

Samanlaista vakoilutyötä Saksan vakoilujärjestön hyväksi ovat suorittaneet myöskin syytetyt **A. A. Shestov** ja **M. S. Stroilov**, jotka alituisesti ovat olleet yhteydessä useiden, ulkomaalaisten spesialistien nimellä SSTL:oon saapuneiden vakoilijain kanssa, jollainen oli esimerkiksi "Kemerovon jutussa" vakoilu- ja diversiotyöstä tuomittu insinööri **Stieckling**.

Trotskilaisten vakoilutoimintaa Saksan vakoilujärjestön hyväksi useissa tapauksissa peitettiin niiden yhteydellä eräisiin saksalaisiin liikkeisiin.

Tämän jutun tutkimisessa on todettu, että **L. D. Trotskin** ja eräiden saksalaisten liikkeiden välillä oli solmittu sopimus, jonka mukaan nämä liikkeet ovat pitäneet yllä trotskilaisia sen rahaston laskuun, joka on muodostettu korotuksista tavarain hintoihin, jotka tuodaan Saksasta SSTL:oon.

Tämän johdosta syytetty **Pjatakov**, keskustelunsa johdosta emigranttina olevan **Trotskin** pojan **L. L. Sedovin** kanssa, osoitti:

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

SYYTEKIRJELMÄ

(Jatkoa toiselta sivulta)

"... **Sedov** antoi minulle **Trotskin** ohjeen, jotta minä pyrkisin sijoittamaan enemmän tilauksia liikkeille "Demag" ja "Borsig", joiden edustajien kanssa **Trotskilla** on yhteys.

Teidän — lisäsi **Sedov** — on maksettava yli hinnan, mutta rahat menevät meidän työhömme" (nide 1, liuska 227).

Sovettihallituksen kukistamisen ja vallan valloittamisen plaaneissaan **L. Trotskij** ja parallelinen keskus antoivat ensivuoroisen merkityksen terroristisille teoille NKP(b):n ja sovettihallituksen johtajia vastaan.

Tämän jutun ennakkokuulustelussa on todettu, että parallelinen trotskilainen keskus, **J. L. Pjatakovin** ja **K. B. Radekin** saamien **L. D. Trotskin** suoranaisten ohjeiden mukaan organisoi useita terroristisia järjestöjä Moskovassa, Leningradissa, Kievissä, Rostovissa, Sotshissa, Novosibirskissä ja muissa kaupungeissa.

Syytetyn **Radekin** todistusten mukaan **L. D. Trotskij** vaati:

"... organisoitavaksi luotettavien ihmisten suppean kollektiivin terrorististen tekojen suorittamista varten NKP(b):n johtajia ja ensi kädessä Stalinia vastaan" (nide 5, liuska 102).

Samanlaisia ohjeita **L. D. Trotskij** antoi syytetylle **Pjatakoville** keskustelussaan hänen kanssaan vuonna 1935.

Syytetty **Pjatakov** todisti, että "... tässä keskustelussa **Trotskij** sanoi:

"Ymmärtäkää, että ilman terroristisia tekoja, jotka on suoritettava mitä pikimmin, ei voida kukistaa stalinilaista hallitusta.

Taistelua on entistä enemmän kärjistettävä, entistä enemmän laajennettava. Kirjaimellisesti, ei ole pysähdyttävä minkään edessä **Stalinin** kukistamiseksi" (nide 1, liuskat 263, 264).

Näin fasismin agentti **L. D. Trotskij** instrukteerasi trotskilaista järjestöä, joka valmisteli useita terroristisia tekoja NKP (b):n ja sovettihallituksen johtajia vastaan.

Organisoidessaan yllämainittuja terroristisia tekoja trotskilainen keskus pyrki käyttämään hyväkseen tätä varten NKP(b):n ja sovettihallituksen johtajien matkoja paikkakunnille.

Esimerkiksi SSTL:n Sovnarkomin puheenjohtajan tov. **V. M. Molotovin** ollessa Siperiassa v. 1934 trotskilaiset terroristit syytetyn **Shestovin** johdolla tekivät murhayrityksen tov. **V. M. Molotovia** vastaan, järjestäen autokatastroofin.

Tämän katalan rikoksen välitön toimeenpanija, trotskilaisen terroristisen ryhmän jäsen, syytetty **Arnold** todisti tämän johdosta kuulustelussa syyskuun 21 p:nä 1936 seuraavaa:

"Syyskuussa v. 1934, täsmälleen en muista päivää, **Tsherepuhin** kutsui minut luokseen kabinettiinsa ja antoi ennakolta tietää, että Prokopjevskiin saapuu **Molotov**... Samalla hän ilmoitti minulle, että minun on uhrattava itseni ja hinnalla millä hyvänsä järjestettävä **Molotovin** käytettäväksi luovutettavan koneeni katastroofi. Minä suostuin ja vastasin, että kaikki tulee tehtyä" (nide 36, liuskat 32, 33).

Syytetty **Shestov** vahvisti tämän, osoittaen:

"**Muralovin** ohjeen mukaan minä v. 1934 aktiivisesti valmistelin terroristista tekoa SSTL:n Sovnarkomin puheenjohtajaa **Molotovia** ja Länsi-Siperian aluepiirin sihteeriä **Eicheä** vastaan" (nide 15, liuska 157).

SSTL:n Kansankomissaarien Sovetin puheenjohtajan tov. **V. M. Molotovin** murhaamisyritys auto-onnettomuuden avulla, autolla, jolla hän matkusti kaivoksen No 3 ekspeditsiolta (Prokopjevskin kaivoshallinto) työläisasutuksen suunnalle, todella tehtiin, mutta tuloksetta (nide 36, liuska 48).

Tällaista on halveksittujen fasististen palkkakätyrien toiminta, isänmaan petturien ja kansan vihollisten — trotskilaisten katala, petoksellinen, sovettivastainen toiminta.

Kärsittyään lopullisen tappion pitkäaikaisessa taistelussaan puoluetta ja sovettivaltaa vastaan, menetettyään kansanjoukkojen kaiken tuen sosialismin täydellisen voiton seurauksena SSTL:ssa, edustaen eristettyä ja poliittisesti hunningolle joutunutta bandiittien ja spioonien ryhmää, jotka sovettikansa on yleisesti leimannut, **L. D. Trotskij** ja hänen kanssarikollisensa — **Pjatakov, Radek, Sokoljnikov, Serebrjakov, Livshits** ja muut tässä oikeusjutussa syytetyt ovat suorittaneet ennenkuulumattoman rikoksen työväenluokan ja talonpoikaiston intressejä vastaan, pettäneet isänmaan ja tulleet Saksan ja Japanin fasististen voimien vakoilu-, diversio- ja tuhotyöagentuuriksi

Syytteen määrittely

Tutkimuksissa on tullut todistettua:

1) että **L. D. Trotskin** ohjeiden mukaan vuonna 1933 organisoitiin parallelinen keskus, johon kuuluivat tässä oikeusjutussa syytetyt: **J. L. Pjatakov, K. B. Radek, G. J. Sokoljnikov** ja **L. P. Serebrjakov** ja jonka tehtävänä oli johtaa rikollista sovettivastaista spioni-, diversio- ja terroristista toimintaa, joka oli suunnattu SSTL:n sotilasmahdin heikentämiseen, SSTL:oa vastaan suunnatun sotilashyökkäyksen jouduttamiseen, ulkoisten agressorien avustamiseen SSTL:n alueiden valloittamisessa ja jakamisessa, sovettivallan kukistaminen ja kapitalismin ja porvariston palauttaminen Sovettiliitossa;

2) että saman **L. D. Trotskin** antaman tehtävän mukaisesti tämä keskus syytettyjen **Sokoljnikovin** ja **Radekin** kautta otti muutamien ulkovaltioiden edustajien kanssa yhteyden yhteisen taistelun organisoimiseksi Sovettiliittoa vastaan, jotapaitsi trotskilainen keskus sitoutui siinä tapauksessa, että se pääsee valtaan, antaa näille valtioille kokonaisen joukon poliittisia ja taloudellisia etuisuuksia ja alueellisia myönnytyksiä;

3) että tämä keskus tämän ohella jäseniensä ja rikollisen trotskilaisen järjestön muiden osanottajien kautta systemaattisesti suoritti spionaashia näiden valtioiden hyväksi, varustaen ulkomaalaiset tiedusteluelimet mitä tärkeimmästä valtiollisesta merkityksestä olevilla salaisilla tiedoilla;

4) että SSTL:n taloudellisen mahdin ja puolustuskuntoisuuden murtamisen tarkoituksessa tämä keskus organisoi ja suoritti muutamissa tuotantolaitoksissa ja rautatietransportissa useita tuholais- ja diversiotekoja, jotka aiheuttivat ihmisuhreja ja arvokkaan valtio-omaisuuden tuhoutumista;

5) että tämä keskus valmisteli useita terroristisia tekoja NKP(b):n ja sovettihallituksen johtajia vastaan, jotapaitsi on tehty yrityksiä näiden tekojen suorittamiseksi;

6) että tämän keskuksen yllä-osoitettuun rikolliseen toimintaan sen johtajien, syytettyjen **J. L. Pjatakovin, G. J. Sokoljnikovin, K. B. Radekin** ja **L. P. Serebrjakovin** ohella aktiivisesti osallistuivat syytetyt **J. A. Livshits, N. I. Muralov, J. N. Drobnis, M. S. Boguslavskij, I. A. Knjazev, I. D. Turok, S. A. Rataitshak, D. O. Norkin, A. A. Shestov, M. S. Stroilov, I. I. Grashe, G. E. Pushin** ja **V. V. Arnold**.

Kaikki syytetyt ovat täydellisesti tunnustaneet itsensä syyllisiksi heitä vastaan esitettyihin syytöksiin ja ovat tulleet paljastetuiksi asiasta olevilla dokumenteilla, aineellisilla todistuskappaleilla ja todistajien antamilla tiedoilla.

Esitetyn perusteella syytetään:

1. Jurij (Georgij) Leonidovitsh **Pjatakovia**, syntynyt v. 1890, toimitsija;

2. Grigorij Jakovlevitsh **Sokoljnikovia**, syntynyt v. 1888, toimitsija;

3. Karl Bernhardovitsh **Radekia**, syntynyt v. 1885, zhurnalisti;

4. Leonid Petrovitsh **Serebrjakovia**, syntynyt v. 1888, toimitsija —

siitä, että ollessaan sovettivastaisen maanalaisen trotskilaisen keskuksen osanottajia he pettivät synnyinmaansa, suorittaen syytemäärittelyn pykälissä 1—6 osoitettuja rikoksia, ts. rikoksia, jotka on huomioitu VSFST:n Rikoslakikokoelman pykälissä 58—1—a, 58—8, 58—9 ja 58—11.

5. Jakov Abramovitsh **Livshitsia**, syntynyt v. 1896, toimitsija;

6. Nikolai Ivanovitsh **Muralovia**, syntynyt v. 1877, toimitsija;

7. Jakov Naumovitsh **Drobnisia**, syntynyt v. 1891, toimitsija;

8. Mihail Solomonovitsh **Boguslavskia**, syntynyt v. 1886, toimitsija;

9. Ivan Aleksandrovitsh **Knjazevia**, syntynyt v. 1893, toimitsija;

10. Stanislav Antonovitsh **Rataitshakia**, syntynyt v. 1894, toimitsija;

11. Boris Osipovitsh **Norkinia**, syntynyt v. 1895, toimitsija;

12. Aleksei Aleksandrovitsh **Shestovia**, syntynyt v. 1896, toimitsija;

13. Mihail Stepanovitsh **Stroilovia**, syntynyt v. 1899, toimitsija;

14. Iosif Dmitrijevitsh **Turokia**, syntynyt v. 1900, toimitsija;

15. Ivan Iosifovitsh **Grashea**, syntynyt v. 1880, toimitsija;

16. Gavril Jefremovitsh **Pushinia**, syntynyt v. 1896, toimitsija;

17. Valentin Volfridovitsh **Arnoldia**, myös nimellä Valentin Vasiljevitsh **Vasiljev**, syntynyt v. 1894, toimitsija —

siitä, että ollessaan saman sovettivastaisen maanalaisen trotskilaisen järjestön aktiivisia osanottajia pettivät isänmaansa, suorittaen syytemäärittelyn pykälissä 1—6 osoitettuja rikoksia, ts. rikoksia, jotka on huomioitu VSFST:n Rikoslakikokoelman pykälissä 58—1—a, 58—8, 58—9 ja 58—11.

Tämän asian ainehistoilla uudelleen trotskilaisen keskuksen petturitoiminnan välittömästä johtamisesta paljastetut emigratsiossa olevat **L. Trotskij** ja hänen poikansa **L. L. Sedov**, on siinä tapauksessa, että he ilmaantuvat SSTL:n alueelle, viipymättä vangittava ja asetettava Sovettiliiton Korkeimman Oikeuden Sotilaskollegion tuomittaviksi.

Esitetyn johdosta ja Sovettiliiton Toimeenpanevan Keskuskomitean vuoden 1934 heinäkuun 10 päivän päätöksen mukaisesti kaikki yllämainitut henkilöt kuuluvat Sovettiliiton Korkeimman Oikeuden Sotilaskollegion tuomittaviksi.

Tämä syytöskirjelmä on laadittu Moskovan kaupungissa tammikuun 19 päivänä vuonna 1937.

Sovettiliiton prokuroori
A. VYSHINSKIJ.

Heboloi katshuo hyvin

Metshypunktoil kus ei ole mehanizmoi vevos ruatah heboloil. I shtobi täyttiä vedo pluanu joga vedäjän joga kolhosan tulou katshuo hebuo midä suurembal huolel. Silloi kui hebo on hyväs porjatkas, sen toimittau jogahine, shto i se vedäy päiväs enembän festmetrie. I silloi on kai vozhmozhnostit pluanan täyttämiseh.

Dielot vsjotaki joka kolhosas ei olla muga kui pidäs. Primieräkse "Kirovan" nimizen kolhosan (Vieljärven selsoviettu) hevot puaksuh ei voidu lähtie ruadoh sikse kui ei olluh heiniä, pagisematta kagran tuomises. Onnako kui oli kai vozhmozhnostit heinän aigoinah tuomiseh. Puuttui vai kolhosan pretseduatelin zabottua, hebolois i pluanan täyttämises. Jogaine predseduateli tiedäy sen, shto pluanan täyttämises häi i kolhosu kandau otvetstvennostin. Vie ei pie unohtua, shto vevos suuren znatshenien omatah hevon brujat.

Jesli on hevol pahat brujat ka silloi hebo voi liikuttua olgupiät i tulla muudu vigua heboh. Onnuako ei tädä duumainnu "Krasnaja Kinervo" nimizen kolhosan predseduateli Ivanov (Vieljärven selsoviettu Kinnjärven kylä). Heijän kolhosan hevoil on moizet brujat kuduat sovsem ei pädietä. Parren vedäil heboloil i hebo ei voi vediä sen verdua mi pidäs.

Oli i moisie shluutshoiloi, shto heijän kolhosan kolhosniekat jätettih isändätä hebo metshäh leikkuajoih varoi kuduat oldih puolen kilometrin piäs. Sivottih puuh i ei annettu ni heiniä edeh.

Shtobi kolhosat täytettäs omat pluanat pidäy kohendua otnosheenie heboloih, tulou obespetshie hevot syömisel i hyvil brujid. Andua kai hevot mi kuuluu pluanan mugah metshäh i sen kavotji obespetshie pluanan täyttämine. **D. Jakovlev.**

Naselenie on kasvanuh

Anuksen rajonas jo on itogat naselenien perepiskas, kudai proidji 6 päiväny tädä kuudu. Tämä resajushoi päivy andoi hyvät tulokset. 199 schetshiekkua piettih täl päiväl nastojuashoi perepisku. Schetshiekuin ruado oli hyvä. Äijät heis, kui Talonpoika (Anus), Titov (Jurkil), Tuhkanen (Mägrä), Vostrjakova (Tuuksi), perepis piettih na "otlitshnoi".

Naselenie rajonas on kasvanuh. Jesli vuvvennu 1926 Anukses oli naseleeniedu 20.479 hengie, to nygöi on 27.130 hengie — liseni 6.651 hengel.

Naseleenie hyvin otnosiihes perepiskah. Primieräkse voi tuvva nengoine faktu: 7 i 8 päivy tädä kuudu Anuksen perepisnoih punktah kävyi 15 hengie, kuduat sie, kus eletäh ei puututtu perepishituksi. **I. Tshenshiev.**

Midä duumaijah kolhosoin predseduateljat

Vieljärven lespromhoozu täytti v. 1936—1937 sezonnoin pluanan leikkuandas 43,6 %, leikkai 301.000 festmetrin sias 130.702 festmetrie. Vedämis pluanan täytti 16,7 %, veittih 300.000 festmetrin sias 50.007 festmetrie. Pahoi meni dielo i v. 1937 enzimäizen dekuadan pluanan täyttämises. 18.000 festmetrin sias leikattih 10.228 festmetrie, veittih kaikkiedah 5.695 festmetrie silloi ku pidi vediä 20.000 festmetrie.

Lyhösti pidäy katshahtua mintähbö pluanua nenga pahoi täytetäh.

Enzimäizekse ruadajua pidäis metshäs olla 1.074 a on 831. Heboloi 440 sias on kaikkiedah 273. Onnuako rahvahan vähyys zavissiu lespromhoozas. Lespromhoozu i punktat ei luaittu kolhosniekkoinkel i kolhosoinkel dogovoroi sen verdua mi pidäy. Primieräkse Kuuran metshypunktu zakljutshi dogovorat 110 ruadajan tilas kaikkiedah 100 ruadajankel. Dogovoroil ohvattii 65 hebuo konzu pidi ohvattie 110 hebuo.

No ei onnuako ni kolhozat täytetä omie dogovoroi kudai oliz heijän enzimäine objazannosti. Primiäräkse otammo Schekkilän selsovietan Lökän kylän. "Tsjeljuskin" nimine kolhoosu andoi 11 ruadajan i 5 hevon sias dogovoran mugah kaikkiedah 3 ruadajua i 2 hebuo. A nengoizie kolhosoi rajonos on ynnäh 17. Onnuako kolhosoin predseruateljoil tulis täyttiä dogovorat kui kuuluu. A sen lizäkse i katshuo kui kolhosniekat ruatah metshäs. Vot v. 1937 enzimäizen dekuadan aigah lespromhoozal keskimiäräine proizvodiiteljnosti oli 5 festmetrie leikkuamizes i 4,5 vedämises. Punktoil ei ole kuljturnomassovoidu ruaduo azetettu putjilleh. Täl dekuadal progulat metshäs nostih uskomattoman suureh kolitsheshtvah. Da i muute kolhosniekat laitah ylen äijy proguloi. Primieräkse sen samainen Schekkilän selvovietan "Tsheljuskin" nimizen kolhozan kolhozniekat IV kvuartualan aigah luvittih lähel 340 progulua, a se vet olis 2.480 festmetrie jesli hyö annetuz hotj 7 festmetrilöin päiväs.

Tämä ozuttau miittuine paha otnosheenie on kolhosoil pluanan täyttämiseh i sikse kolhozoin tulou andua kai ruadajat i hevot metshäh mi kuuluu dogovoroin mugah. Pidäy sledie rahvahan ruaduo. Loppie proguloid. Tämän dielon asettamisekse pidäy i punktoil ruveta ruadamah. Pidäy asettua trudovoi distsiplinu i kulturnomassavoi ruado.

D. Jakovlev.

Возвращение Пушкина после дуэли в свою квартиру на Мойке
с картины П. Бореля.

Pushkinin palaaminen Moikalla olevaan asuntoonsa kaksintaistelun jälkeen. P. Borellin taulusta.

☆ Urho Ruhanen ☆

Piirteitä A. S. PUSHKININ elämästä

(Jatkoa N:oon 17).

Kirjallisuudessa on puhuttu paljon Pushkinin muuttumisesta ja nöyrtymisestä tällä ajankohdalla, mutta se ei vastaa totuutta. Totta on kylläkin se, että Pushkin asetti aluksi toivonsa uuteen hallitsijaan, mutta pian tuli huomaamaan, että hän on yhtä kahlittu ja painettu kun aikaisempinakin aikoina. Pushkinin välitön päällikkö oli santarmikenraali Benkendorf, kuuluisan "Kolmannen osaston" johtaja. Kaikki mitä Pushkin kirjoitti, kulki kolmenkertaisen sensuurin läpi: tavallinen sensuuri, Benkendorfin "Kolmas osasto" ja Nikolai I. Pushkinia oli sitäpaitsi vielä kirjallisesti painamassa ja haukkumassa tsaarille ja Benkendorfille itsensä myynyt kirjailija Bulgarin. Pushkin joutui oikeudessa vastaamaan runoistaan, mm. runostaan "Andre Chenier" joka oli tavattu kahdelta upseerilta nimellä "14 päivä joulukuuta". Tilille vedetään Pushkin myöskin vuosia sitten kirjoittamastaan runosta "Gavriliada", jossa hän pilkkaa evankeliumia. Kuvaavana siitä minkälainen oli näiden Pushkinin sensuurien kirjallinen kulttuuri, on Nikolai I lausunto Pushkinin draamasta "Boris Godunov". Tästä shakespearelaisesta draamasta, joka on suorastaan uusi sivu Venäjän kirjallisuuden ja teatterin kehityksen historiassa, sanoi Nikolai I: "Minä ajattelen että herra Pushkinin tarkoitus olisi tullut paremmin toteutetuksi, jos hän tarvittavien siistimisten jälkeen olisi tehnyt komediansa historialliseksi kertoelmaksi tai romaaniksi Walter Scot'in tapaan". Pushkin ei tietenkään tätä kirjallisen typeryyden leimahdusta voinut ryhtyä täyttämään.

Vuonna 1828 tutustuu hän 16-vuotiaaseen moskovalaiseen tyttöön Natalja Nikolajevna Gontsharovaan. Tyttö ei muulla eroittaudu ympäristöstään kuin ihmeteltävällä kauneudellaan, hänen sivistyksensä rajoittui siihen, että hän osasi hyvin puhua ranskaa ja kauniisti tanssia. Pushkin pian, s.o. huhtikuussa 1829, menee Natalja Nikolajevnan vanhemmilta pyytämään tytön kättä. Vanhemmat kieltävät, esittäen syyksi tytön nuoruuden, joskin perussyynä on se, etteivät he luota karkoitettuna olleeseen runoilijaan, jolla ei ole edes erikoisen varmaa, vapaata ja vakaata yhteiskunnallista asemaa. Heti kiellon jälkeen matkustaa Pushkin Kaukaasiaan. Tänä aikana käydään sotaa Venäjän ja Turkin välillä ja Pushkin lähtee toimivan armeijan mukana rintamalle. Hän osallistuu taisteluun Arzerumin valtaamiseksi, joskin tähän päättyy hänen osallistumisensa toimivaan armeijaan. Pushkin eli valloitetussa Arzerumissa kolmisen viikkoa, mutta sitten ilmaantuu kaupunkiin rutto ja hän matkustaa takaisin Moskovaan.

Tänä Moskovassa oloaikanaan kirjoittelee Pushkin lyyrillisiä runoja, runoelman "Poltava", nyt ilmestyi painosta hänen draamansa "Boris Godunov", jotka yleensä saavat kokolailla kylmän vastaanoton, mm. hyvin kielteisesti arvostellaan "Jevgeni Oneginin" yhtä parhainta lukua, seitsemättä lukua.

Boldinolainen syksy

Keväällä vuonna 1830 tekee Pushkin uuden pyynnön Natalja Nikolajevnan vanhemmille ja pyyntöön vastaavat vanhemmat myönteisesti. Sovitaan häistä ja runoilijan isä, haluten taata pojalleen aineellisen toimeentulon tämän alkaessa perhe-elämänsä, lupaa hänelle maatilansa Boldinossa Nizhegorodskin läänissä. Syyskuun 1 päivänä matkustaa Pushkin Boldinoon tutustumaan tilaan. Hän aikoi viipyä matkallaan vain lyhyen ajan, mutta hänen ollessa Boldinossa alkaa Volgan alueella raivota kolera ja häneltä katkeaa paluutie Moskovaan. Kaikille Moskovaan johtaville teille järjestettiin karanteenit. Pushkin on pakoitettu jäämään Boldinoon. Runoilijan mielialoja kuvastaa hänen kirjeensä morsiamelleen: "Olin melkein valmis istuutumaan kärryihin — kirjoitti hän — vaikka eivät vielä asiani olleetkaan päättyneet, kun yhtäkkiä mielialani laski. Minulle ilmoitettiin, että on järjestetty viisi karanteenia tämän seudun ja Moskovan välille ja jokaisessa näistä olisi minun vietettävä 14 päivää, laskekaa hyvin ja kuvitelkaa miten huonossa mielentilassa voin olla!.. Olkoon kirottu se tunti, jolloin minä päätin jättää teidät ja lähteä tänne lian, ruton ja tulipalojen maahan... Meidän häämme todennäköisesti pakenee minusta ja tämä rutto karanteineen, — voiko olla ilkeämpää leikkiä, kuin minkä kohtalo on minun osalleni asettanut" Kolme kertaa yrittää Pushkin matkustaa Boldinosta ja aina on hänen palattava sinne takaisin.

Mutta huomattava on, ja se kuvastaa Pushkinin erikoista luonnetta, että hän syventyy näissä oloissa kirjalliseen työhönsä ja kirjoittaa tänä syksynä enemmän kuin koskaan ennen, ihmeteltävän paljon. Boldinossa kirjoittaa Pushkin runomuotoisen kertoelmansa "Talo Kolomnassa", draamaattiset tuotteensa "Saita ritari", "Mozart ja Salieri", "Juhlat ruton aikana" ja "Don Juan", joukon suorasanaisia kertomuksiaan otsikoilla "Belkinin kertoelmia" ja "Gorjuhinin kylän historia" sekä joukon lyyrillisiä runoja ja kirjallisuuskriitillisiä kirjoituksia. Ja kaikki tämä kolmen kuukauden aikana! Mutta ei vain määrällisesti ole merkittävä Pushkinin tuotanto Boldinossa, vaan myöskin laadultaan nämä jokainen tuote merkitsevät kokonaista aikakautta kirjallisuuden historiassa. On syytä muistuttaa että täällä päättää Pushkin romaaninsa "Jevgenij Onegin".

Vasta joulukuulla pääsee Pushkin takaisin Moskovaan. Häät ovat 18 päivänä helmikuuta vuonna 1831. Pushkin aikoi jäädä asumaan Moskovaan, hän tunsi itsensä onnelliseksi ja siitä hän kirjoitti: "Olen avioliitossa ja olen onnellinen. Toivoisin ettei mitään elämässäni muuttuisi, en mitään odota. Tämä tilanne on minusta niin uutta, että tuntuisi, kuin olisin uudestisyntynyt". Moskovaan jäämisestä ei kuitenkaan tullut mitään, tuli eripuraisuuksia vaimon vanhempien kanssa ja Pushkin päätti matkustaa Pietariin, johon hän asettuikin toukokuussa vuonna 1831.

Pushkin rakasti vaimoaan, mutta Natalja Nikolajevna piti enemmän huveista ja menestyksestään ylhäisöpiireissä eikä tuntenut suurtakaan kiinnostusta Pushkinin kirjallista työtä kohtaan. Kun Pushkin halusi lukea hänelle uusia runojaan, huudahti vaimo: jumalani, kuinka sinä kyllästytät minua noilla runoillasi.

Pushkin joutuu kohtaamaan tsaarin, joka yhä edelleenkin suhtautui häneen suurella epäluottamuksella. Pushkin jatkaa kirjallista työtään kirjoittaen vuonna 1832 mm. kirjansa "Dubrovskij". Työskentelee arkistoissa, keräten ainehistoa Pietari suuren ajan historiasta ja kohtaa siellä Pugatshevin kapinaa koskevaa ainehistoa. Hän tekee matkan Orenburgin alueelle kiinnostettuna Pugatshevin kapinan yksityiskohdista ja kirjoittaa kirjan "Pugatshevin historia", johon tsaari tekee huomautuksen: "Rosvolla ei voi olla historiaa" ja nimi muutetaan "Pugatshevin kapinan historiaksi". Tästä aiheesta hän kirjoittaa myöskin romaaninsa "Kapteenin tytär". Muista tämän ajan tuotteista voi viitata runoelmaan "Vaskinen ratsastaja" ja sadut "Satu kalastajasta ja kalasta" ja "Satu kuolleesta tsaarittaresta". Vuonna 1834 kirjoittaa Pushkin tuotteensa "Patarouva".

Hovielämän vankina

Uudeksi vuodeksi 1834 "armahtaa" Nikolai I runoilijaa nimittämällä hänet hovinsa kamarijunkkariksi. Tällä "armahduksella" pyrki tsaari saavuttamaan kaksi tarkoitusta. Hän asetti Pushkinin nöyryytettyyn asemaan, sillä kamarijunkkareiksi nimitettiin tavallisesti nuoria miehiä ja Pushkin oli jo 35 vuoden ikäinen ja joutui ainaisen naurun alaiseksi hovipiireissä. Toisaalta sen kautta, kun mies kuului hoviväkeen, avautui Natalja Nikolajevnalle tie hovipiireihin ja niissä tsaarin ajatusten mukaan tämän oli oltava Anitshkinin palatsissa järjestettyjen tanssiaisten kaunistuksena. Pushkin ymmärsi kaiken tämän hyvin ja se raivostutti häntä. Alkoi kokonainen ketju nöyryytyksiä. Nerokas runoilija ei aina voinut tietää eikä halunnutkaan tietää kaikkia hovitapojen hienouksia. Tapahtui niin, että kun hän saapui Anitshkinin palatsiin univormussa, olivatkin siellä kaikki vieraat siviilipuvussa. Pushkin palaa kotiinsa aikoen muuttaa pukua ja useimmin oli seurauksena tästä, että hän menikin tämän jälkeen jonkun ystävänsä luokse. Tsaari ei voinut sietää tällaista hovitapojen rikkomista, hän vaati joka kerta syiden selvittämistä poissaoloon, jopa aikoi lähettää lääkärinkin tarkastamaan onko runoilija ollut todella sairas.

Pushkiniin kohdistettu ajojahti tuli yhä sietämättömämmäksi, kaikki hänen kirjeensä tarkastettiin postissa. Tästä hän on mm. merkinnyt päiväkirjaansa. Vaimolleenkaan ei hän voinut kirjoittaa, etteikö sitä olisi poliisi lukenut.

Runoilija alkaa haaveilla virkaerosta ja matkustamisestaan maalle antautuakseen kokonaan kirjailijakutsumukselleen. Virkaero häneltä kielletään. Samaan aikaan hän elää hyvin huonoissa aineellisissa olosuhteissa. Vuonna 1835 nousivat hänen velkansa 60.000 ruplaan, joista hän oli tsaarille velkaa 20.000 "Pugatshevin historian" julkaisemisesta. Aineellisessakin suhteessa oli runoilija tsaarin kahleissa.

Pushkin tunsi itsensä hyvin yksinäiseksi, rauhattomaksi ja kyllästyneeksi ympäristöönsä. "Piruko minut synnytti Venäjälle tällaisella hengellä ja lahjoilla varustettuna!" huudahti hän eräässä kirjeessään vaimolleen. Viha ympäröi runoilijan kaikilta tahoilta ja se kaipasi vain pientä sytykettä leimahtaakseen ilmiliekkiin.

Alkoi liikkua puheita, että Natalja Nikolajevna seurustelee nuoren ranskalaisen upseerin, Hollannin lähettilään Heckerenin ottopojan Heckeren-Dantesin kanssa, mutta enemmänkin. Marraskuun 4 päivänä vuonna 1836 sai Pushkin kaupungin postissa nimettömän kirjeen, jossa sanottiin: "Kirkkaimman Sarvipäiden Ordenin suuret kavaleerit, komendöörit ja ritarit ovat yhteisessä kokouksessaan Ordenin suuren maisterin, hänen ylhäisyytensä D. L. Naryshkinin puheenjohdolla valinneet yksimielisesti Aleksander Pushkinin Sarvipäiden Ordenin suuren maisterin sijaiseksi ja Ordenin historiografiksi". Tässä kirjeessä oli ilmeinen viittaus siihen että Pushkin on samanlaisessa suhteessa tsaariin, kuin oli Naryshkin Aleksanteri I:een, joka oli ollut pitkäaikaisessa suhteessa Naryshkinin vaimoon Maria Antonovnaan. Todistetuksi on tullut, että kirjeen oli kirjoittanut P. V. Dolgorukov, jonka selän takana oli koko joukko Pushkinin vihollisia ja nähtävästi myöskin valistusministeri Uvarov. Pushkin jostakin syystä kuitenkin alkoi epäillä Hollannin lähettilästä Heckereniä. Kaiken edelläsanotun pohjalla Pushkin vihastui niin, että päätti haastaa kirjoittajan kaksintaisteluun, mutta kun lähettilään kanssa kaksintaistelu olisi ollut sopimaton, lähetti hän kutsun Dantesille. Vanha Heckeren pelästyi ja estääkseen kaksintaistelun alkoi kiirehtiä Dantesin avioliittoa Pushkinin vaimon sisaren Jekaterina Gontsharovan kanssa. Pushkin otti haasteensa takaisin.

Puheet eivät kuitenkaan loppuneet, Nikolain suhteesta puhuttiin yhä edelleenkin ja Dantes vielä avioliittonsa jälkeenkin seurusteli Natalja Nikolajevnan kanssa. Pushkin raivostui ja kirjoitti 26 päivänä tammikuuta 1837 Heckerenille kirjeen, joka sisälsi mitä kauheimpia loukkauksia. Tämän

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

Kansan viholliset, inhoittavat trotskilaiset sikiöt tuhottava

Koko tammikuun 24 päivän Stalinin nim. om. autotehtaan työläiset käsittelivät syytöskirjelmää ja sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusprosessin materiaaleja. Tuhannet työläiset ja toimitsijat kokoontuivat miitinkeihin. **Mitä syvimmän suuttumuksen tunteen kokoontuneissa synnyttivät villiintyneen trotskilaisen fasistisen joukkion veriset aikeet ja katalat rikokset.**

Toisen mekaanisen kokoamisosaston miitingissä esiintyi insinööri **Kotenko:**

— Katalat petturit, synnyinmaan pettäjät, inhoittavat murhaajat — Pjatakov, Radek, Sokoljnikov, Serebrjakov ja muut — sanoi tov. Kotenko — halusivat verisen fasistin Trotskin määräyksestä palauttaa valtaan kulakin ja tilanherran, kapitalistin ja tehtailijan, hukuttaa työläiset ja talonpojat vereen. He aikoivat myydä synnyinmaamme fasisteille.

— Emme salli — ilmoitti toveri Kotenko myrskyisten suosionosoitusten kaikuessa — emme salli myydä synnyinmaatamme, omaa maatamme! Me olemme taistelleet tämän synnyinmaan puolesta ja olemme leniniläisen puolueen johdolla saaneet onnellisen elämän. Onneton on se, joka uhkaa tätä elämää. Meidän vaatimuksenamme on — säälittä tehtävä loppu kansan katalista vihollisista — pettureista, spioneista, diversanteista.

Työkaluosastossa piti tulisen puheen viilari **Bogomolov:**

— Inhoittavat juudakset valmistelivat iskua synnyinmaatamme vastaan. Mutta me voimme heille sanoa: he ovat laskelmissaan erehtyneet. Me olemme nyt voimakkaita ja puolueemme johdolla kykenemme iskemään takaisin jokaisen vihollisen hyökkäyksen.

Stalinin nim. om. autotehtaan työläiset päätöksissään sanovat:

— Me rakastamme synnyinmaatamme, me rakastamme suurta Stalinia, joka on meille antanut onnellisen elämän. Me tunnemme hyvin ne "hyvyydet", joita herrat Rjabushinskit antoivat. Monet meistä ovat hartioissaan tulleet tuntemaan kapitalistisen järjestelmän koko taakan, tilanherrojen ja tehtailijoiden ikeen. Takaisin ei palata!

Me, 45-tuhantinen kollektiivi, sen tehtaan kollektiivi, joka kantaa rakkaan ystävän ja johtajan toveri Stalinin nimeä, päättävästi ja varmoina ilmoitamme:

— Fasistisilla bandiiteilla — trotskilaisilla sikiöillä — Pjatakovilla, Radekilla, Sokoljnikovilla, Serebrjakovilla ja koko tällä inhoittavalla joukkiolla ei ole tilaa Sovettimaalla. Korkeimman oikeuden tuomio voi olla ainoastaan yhdenlainen — trotskilaisten sikiöiden fyysillinen tuhoaminen. Me vuorostamme lupaamme synnyimaallemme, suurelle Stalinille kymmenkertaistuttaa revolutsioonista valppauttamme.

Fasismin lakeijat tuhottava

Sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusjutun alkamisesta saivat monet kiilleliuskatehtaalaiset tietää jo tammikuun 23 ja 24 päivinä. Siksipä 25 päivänä työhön tultuaan monet heistä heti pyysivät puoluekomiteaa järjestämään oikeusainehiston ja syytekirjelmän lukemista. Lukutilaisuuksia järjestettiinkin kaikissa osastoissa. Usean tunnin kuluessa työn ohella työläisnaiset huolellisesti kuuntelivat ja käsittelivät oikeusasiakirjoja, jotka todistavat historiassa ennen kuulumatonta pahantekoa, hyökkäystä 175-miljoonaisen sovettikansan kimppuun.

Toistamiseen luku keskeytettiin suuttumusta osoittavilla huudahduksilla:

— Lurjukset!
— Voi kelvottomat!
— Petturi-juudakset!

Niukoilla, yksinkertaisilla sanoilla lausuivat työläisnaiset suuttumuksensa ja halveksumisensa näitä inhimillisyytensä menettäneitä murhaajia kohtaan. Puheissaan toverit **Siikki**, **Tserenkova**, **Kosjakova**, **Markova**, **Demojeva** ilmaisivat kaikkien työläisnaisten mielipiteen vaatiessaan sovettioikeutta tuhoamaan fasismin lakeijat.

— Vastaukseksi fasistien agenttien pyyteisiin me yhä tiiviimmiin liitymme bolshevistisen puolueen ja rakastetun toveri Stalinin ympärille, yhä korkeammalle kohotamme vallankumouksellisen valppautemme, saavutamme parempia työtuloksia, vielä tarmokkaammin lujitamme verrattoman synnyinmaamme puolustuskuntoisuutta — tällainen on kiilleliuskatehtaan työläisten yksimielinen ajatus. (Karel-TASS).

Kalevala

Uhtua, 25 (Karel-TASS). Rajonin kolhooseissa ja metsätyöpunkteilla käsitellään trotskilaisen "parallelisen keskuksen" syytekirjelmää. Vuonnisen punktin metsätyöläiset vaativat kokouksessaan tammikuun 24 päivänä kaikille "parallelisen keskuksen" osanottajille korkeinta rangaistusta.

Hyväksymässään päätöslauselmassa metsätyöläiset ilmoittivat: tulemme varjelemaan kuin silmäteräämme rakastettuja johtajiamme, emmekä anna fasististen pettureiden myydä vaaksaakaan maastamme

Riehaantuneet koirat tuhottava

Kansan vihalla ei ole loppua. Vaikea on kuvata sitä suuttumusta, jota herättää trotskilaisten jätteiden pahanilkisen joukon, historian katalin teko, heidän yrityksensä antaa isku selkään maailman ensimmäiselle työläisten ja talonpoikain valtiolle.

Tammikuun 24 ja 25 päivinä jatkuivat joukkomiitingit ja kokoukset tasavaltamme kaikilla metsätyöpunkteilla, tuotantolaitoksissa, kolhooseissa. Syvällä vihalla puhuivat työtätekevät lurjusjoukosta — **Pjatakovista, Radekista, Sokolnikovista** ja muista isänmaan pettureista, kansainvälisen fasismin uskollisista kahlekoirista.

— Riehaantuneet koirat on tuhottava! — Tällainen on kaikkien työtätekevien yksimielinen mielipide.

* * *

Joukkomiitinkejä pidettiin Kirovin radan Petroskoin osaston kaikilla asemilla ja pysäkeillä.

I luokan veturinkuljettaja, ordenisti **Shaposhnikov** (Petroskoin asema), ilmaisten kaikkien rautatieläisten mielialan, ilmoitti:

— Nämä katalat elukat — Pjatakov, Radek, Sokoljnikov ja muut trotskilaisten lurjusten kirotut jätteet valmistelivat iskua meidän sosialistisen valtion selkään. Nämä sähisevät myrkkykäärmeet, jotka murhasivat meidän unohtumattoman Sergei Mironovitsh Kirovin, kohottivat veriset kätensä tovereita Stalinia, Molotovia ja muita rakastettuja johtajiamme vastaan. He murhasivat kaivostyöläisiä, toimeenpanivat junavaurioita, he murhasivat synnyinmaamme verrattomia ihmisiä — Punaisen Armeijan taistelijoita.

— Mutta eivät päässeet nämä pedot uskollisten vartioidemme käsistä. Väsymätön ja valpas sovettien maan vartija NKVD tov. Jezhovin johdolla on paljastanut uuden katalan trotskilais-fasistisen joukkion. Nyt ovat nämä katalat elukat oikeuden edessä. On koittanut tilinteon hetki.

— Minä vaadin oikeutta soveltamaan Pjatakoviin, Radekiin, Sokoljnikoviin ja kaikkiin muihin syytettyihin korkeinta rangaistusmuotoa. On poistettava maan päältä tämä lika.

Myöhään yöhön jatkui Petroskoin osastossa miitingit ja kokoukset, joissa rautatieläiset ilmaisivat vihansa ja ylenkatseensa fasismin palkkalaisia, Pjatakovia, Radekia, Sokoljnikovia, Serebrjakovia ja muita kohtaan. Kokouksia pidettiin Lotinapellon, Svirin, Tokarin, Pain, Latvan, Nyrkan, Pjazhijevaselän, Derevjannajan, Kivatshun, Sunun, Suojun asemilla sekä pysäkeillä N:o 1, 5 ja 6 jne. Miitinkeihin ja kokouksiin otti osaa satoja työtätekeviä.

Kapitalismin restauraattorien fasistijoukkio, synnyinmaamme katalat petturit on viimeistä myöten tuhottava, — tällainen on kaikkien yksimielinen ajatus.

— Tie, jonka Pjatakov, Radek, Livshits ja muut ovat kulkeneet, on tuholaisuuden, vakoilun, petturuuden ja murhaajien tie — lausui puheessaan Petroskoin aseman ylikonduktori **Filatov**. Lähetän kiroukseni fasistisille koirille. Pyydän sotilaskollegiota antamaan korkeimman rangaistuksen — tuomita rikolliset ammuttaviksi. Minun ja meidän kaikkien on kohotettava valppauttamme, tiiviimmin liityttävä koko maailman työtätekevien rakastetun johtajan toveri Stalinin ja stalinilaisen kansankomissarimme L. M. Kaganovitshin ympärille.

Lastaajat **Gasin** ja **Tihonov** lausuivat:

— He tahtoivat murhata kalliin johtajamme toveri Stalinin, joka on johtanut meitä voittoon, sosialismin riemujuhlaan. Kansan viholliset tietävät, että puolueen päälinja on osoittautunut oikeaksi ja se on ikuisiksi ajoiksi merkitty suureen stalinilaiseen Konstitutsioon. Me lupaamme suojella näitä voittoja kuin silmäteräämme. Vihollisille kuolema.

Vaihdemiehet, kokoojat, dispetserit, lastaajat, vaakamiehet Petroskoin asemalta kirjoittavat päätöslauselmassaan:

"Merkitsemme häpeällä veriset fasistiset kahlekoirat ja lähetämme kirouksemme Saksan ja Japanin imperialismin palkkalaisille 446 työläis- ja toimitsijakollektiivin nimessä. Pyydämme ylioikeuden sotilaskollegiota soveltamaan fasistiagentteihin ja ja bandiitteihin, jotka ovat yrittäneet palauttaa tilanherrojen ja kapitalistien vallan maahamme, korkeinta rankaisumuotoa — ampumista. Kenenkään emme salli kajota saavutuksiimme. Yhä tiiviimmin liitymme Leninin-Stalinin puolueen ympärille, johtajiemme ympärille, johtajien, jotka ovat antaneet meille onnellisen elämän ja vievät voitoista voittoihin. (Karel-TASS).

Rukajärvi

Rukajärvi, 25 (Karel-TASS). Tammikuun 24 päivänä kokoontui Rukajärven Toimeenpanevan komitean pleenumi, jossa kuultiin tiedoitus trotskilais-zinovjevilaisen joukkion "parallelisen keskuksen" oikeusjutusta.

Useissa puheenvuoroissaan pleenumiin osaaottaneet lausuivat syvän vihansa sosialistisen synnyinmaan vihollisia kohtaan. Kaikkien rajonin työtätekevien nimessä vaati pleenumi kolmasti kirotut kansan viholliset tuhottavaksi.

Pedinstituutin rakennustyömaalla

(Karelstroi) työskentelevät työläiset kuultuaan tiedoituksen trotskilaisen terroristi-, diversio- ja bandiittiryhmän paljastumisesta lausuvat päätöslauselmassaan m.m. seuraavaa: Kolmasti kiroten tuomitsemme Saksan Gestapon agenttien katalan tuhotoiminnan. Nämä kurjat itsensä myyneet ihmiset ovat edelleenkin valmistelleet johtajiemme murhia, terroristisia tekoja, vakoilua jne. Me vaadimme terroristiryhmän jäsenet tuomittavaksi korkeimpaan rangaistukseen — ammuttaviksi. Me lujasti ilmaisemme tahtomme seistä kommunistisen puolueen ja hallituksen johtajien rinnalla ja ilmaisemme fasisteille ja heidän agenteilleen, ettei heillä ole minkäänlaista tilaa sovettimaan kamaralla. Tulemme teroittamaan luokkavalppautta ja entistä voimaperäisemmin työskentelemään työn rintamalla.

N. H.

Autoremonttitehtaalla

Autoremontti- ja mekaanisen tehtaan työläiset, insinöörit ja teknikot, käsitellen kokouksissaan Pjatakovin, Radekin, Sokoljnikovin ja muiden isänmaan petturuudesta ja vakoilusta syytettyjen syytekirjelmää, liittävät suuttumuksen ja vihan äänen Sovettiliiton kaikkien työtätekevien ääneen sosialistisen synnyinmaan mustia pettureita vastaan ja vaativat heille ankarinta rangaistusta.

— Meidän tehtaamme — sanovat he päätöslauselmassaan — ei täyttänyt v. 1936 ohjelmaa. Me nostamme työkurin, panemme kaikki voimamme siihen, että kuluvan vuoden ohjelma tulee täytetyksi ja ylitetyksi. Me kohotamme vallankumouksellista luokkavalppautta. Nämä tulevat vastauksena vihollisen pyyteille. (Karel-TASS).

Kirjapaino ei huolehdi kaadereistaan

Anohinin nim. om. kirjapainon työläisten yhteisasunnot Shotmannin katu 8 ovat perin huonossa kunnossa. Tyttöjen huoneessa asuu 7 henkeä. Huoneessa on vain 6 sänkyä ja 3 rikkinäistä tuolia, sekä pieni pöytä. Lattian alta tuulee. Ovi on hatara ja yksinkertainen ikkuna on paksussa jäässä. Lämmityslaitteena toimii pieni hella, joka ei jaksa antaa lämmintä koko huoneelle. Huoneessa on asunut sairas Maikki Mokejeva jo 4 kuukautta. Hänelle ei ole hankittu paikkaa sanatorioon ja kylmässä huoneessa terveydenhoito ei edisty.

Yläkerrassa asuu 5 poikaa myöskin ahtaissa oloissa. Heidän huoneensa on kaikinpuolin epäsanitaarisessa kunnossa. Tämä johtuu tietysti suurelta osaltaan itsestään asukkaista, mutta sellaisten välttämättömien huonekalujen, kuin pienten kaappien ja tuolien hankinta kuuluisi kirjapainolle. Tämä sitä suuremmalla syyllä, koskapa mainituissa yhteisasunnoissa asuvat ovat juuri opiskelunsa päättäneitä nuoria kaadereita, jotka näin alussa tarvitsevat kirjapainon puolelta erikoista huolenpitoa ja avustusta. Tätä heille ei le. osoitettu. Päin vastoin. Kirjapaino perii korkeaa vuokraa näistäkin asunnoista. Esimerkiksi pojat ovat saaneet maksaa viime kuukaudelta vuokraa 9 rpl. 5 kop. ja tytöt noin 6 rpl. hengestä.

Minkäänlaista kulttuurijoukkotyötä yhteisasunnoissa ei suoriteta. Puuttuu radiopiste. Ei tule sanomaleht... jne.

Kirjapainon on aika alkaa huolehtia paremmin omista kaadereistaan ja hyvällä järjestelyllä ahtaissakin asunto-oloissa voidaan paljon parantaa nykyään vallitsevaa huonoa tilannetta. Pienen remontin avulla voidaan asunnot saada ainakin lämpimiksi ja kulttuurisemmiksi. Tähän asti se on jäänyt vain lupaukseksi. Nyt on aika tirehtööri *Sihvosen* ja komendantti *Judinin* vihdoinkin panna lupaukset täytäntöön.

A. J.

Kontupohjassa valmistaudutaan Pushkinin päivään

Kontupohjan keskikoulun oppilaat valmistautuvat voimaperäisesti Pushkinin päivään. Kirjalliseen kerhoon, joka valmistautuu Pushkinin päivään, osallistuu yli 100 oppilasta. Valmistetaan näyttelyä Pushkinin tuotteista, albuumi ja valokuvia. Huomattava osa on lasten omia valmisteita.

On harjoiteltu kahta näytelmää "Kasku kalastajasta ja kaloista" sekä "Ruslan ja Lydmila".

Piirteitä Pushkinin...

(Jatkoa edelliseltä sivulta.)

kirjeen jälkeen oli kaksintaistelu kiertämätön. Heckerenin suostumuksella lähettää Dantes haasteen Pushkinille. Saatuaan haasteen rauhoittui Pushkin heti.

Kaksintaistelu tapahtui Komendantin huvilalla Mustalla joella. Pushkin haavoittuu vatsaan ja sekundantit tuovat hänet asuntoonsa Moikan kanavan varrelle Pietarissa. Pian levisi tieto Pushkinin haavoittumisesta. Moikan rantakadun Pietarissa täytti epätavallinen ihmispaljous. Ihmisiä tungeksi kanavan varrella ja ovella. Portilla seisoi sotilasvartiosto, joka ei laskenut sivullisia.

— Tänne voivat päästä vain Pushkinin ystävät — sanoi ovimies.

Jokin köyhästi puettu ihminen vastasi: — Koko Venäjä on Pushkinin ystävä.

Tsaari lähetti hovikirurginsa runoilijan sairasvuoteen ääreen. Kirurgi Arendt, joka Pushkinia hoiti, oli Venäjän kuuluisimpia lääkäreitä ja olipa hänellä mainetta ulkomaillakin. Ja tämän vuoksi on sitäkin kummastuttavampaa, että Pushkin, joka oli saanut haavan vatsaansa, sai sellaisia lääkkeitä, jotka suolistossa vaikuttivat aivan päinvastaisesti ja aiheuttivat hirmuisia kipuja. Myöhemmät sairauden laadun tutkimukset ovat osoittaneet, että Pushkin olisi pikemminkin parantunut ilman hoitoa, kun sen hoidon tuloksena, jota hän sai. Runoilijaa hoitava lääkäri tiesi hovin mielipiteen, jonka runoilijan kuoleman jälkeen lausui ilmi tsaarin veli Mihail sanoilla: "Sinne hänen tiensäkin oli". Tsaari ei tarvinnut sellaista neroa kuin Pushkin oli. Hän tarvitsi järjestelmänsä ylistäjää, johon Pushkin ei taipunut.

Kun Pushkin makasi sairaana ja oli huolissaan perheestään, lähetti tsaari hänelle sanan, että hän tulee huolehtimaan Pushkinin vaimosta ja lapsista, jos runoilija kuolee kristittynä. Se oli viimeinen ultimatuumi suurelle runoilijalle!

Suurien tuskien jälkeen tammikuun 29 päivänä (10 päivänä helmikuuta) 1837 lakkasi Pushkinin valtimo sykkimästä.

Myöskin hautajaiset ovat todisteena siitä, ettei Pushkin kuollut sattumalta, vaan että hänet Nikolai I apureineen tuhosi. Kun Pushkinin kuolema herätti huomion koko maassa ja kun kymmeniä tuhansia ihmisiä kiirehti Moikan kanavan varrelle, antoi tsaari määräyksen, että on vältettävä kaikenlaisia liikehtimisiä. Lehdille annettiin erikoisohjeet siitä, että on oltava pidättyväisiä Pushkinin kuoleman ilmoituksissa. Eräs lehti sai muistutuksen kirjoituksestaan, jossa sanottiin, että "On laskenut runoutemme aurinko". Kaduilla kulkivat poliisi- ja sotilaspatrullit ja urkkijat seurasivat Pushkinin asunnon edessä olevaa joukkoa.

Ruumiin siunaus oli määrätty Iisakin kirkkoon, mutta 31 päivää vasten yöllä vietiinkin se Tallikadulla olevaan kirkkoon. Siunauspäivänä vartioi poliisi kirkkoa ja sinne laskettiin vain erikoisilla kutsulipuilla. Helmikuun 3 päivää vasten yöllä tuli kolme hevosta, joista yhteen asetettiin suuren runoilijan ruumis ja lähetettiin Pskovin lääniin, Svjatogorskin luostarin hautuumaalle. Ruumista vetävän hevosen ohella oli vielä kaksi, joista toisella ajoi santarmiupseeri ja toisella Pushkinin ystävä A. I. Turgenjev. Omalaatuinen hautauskulkue kiiti vinhasti lumisia tasankoja yötä päivää, tehden sen vaikutuksen, kuin ruumis olisi koetettu viedä mahdollisimman nopeasti kauas ja salaa ihmisiltä. Eräällä postiasemalla näki eräs professorin vaimo tämän kulkueen, johon kuului kolme hevosta ja yhden kuormana oli niinimattoon kääritty arkku oljilla peitettynä. Vaimo kysyi, kun näki asemalla olevien santarmien yrittävän tätä erikoisesti peittää, että mitä siinä on.

— Jumala tietäköön mitä. Katsokaas, jokin Pushkin on tapettu — vastaa talonpoikaisesti puettu ihminen — kuljettavat nyt häntä postikärryillä niinimattoon ja olkiin peitettynä kuin koiraa.

Hautaus tapahtui hyvin varhain aamulla päivän sarastaessa. Näin hautasi Nikolain Venäjä suuren venäläisen runoilijan! Mutta tällainen ei ollut koko Venäjän kansan suhde. Erinomaisesti heijasti Pushkinin elämäntyön ystävien mielialan silloin vielä nuori ja vähän tunnettu kirjailija Lermontov runossaan "Runoilijan kuolemalle"

Mies runon, vanki kunniansa
siis sortui juoruun ilkeään,
hän kaatui kuula rinnassansa
ja kostonkaihoin painoi pään!..
Kun solvaukseen halpaan mennen
tuo seurapiiri juorus, niin
taas vastaan yksin, niinkuin ennen,
hän nous' ja hänet murhattiin!

. . . .

Mut, paheen suosikit, on herra, on,
hän kostaa,
on tuomari: hän odottaa.
Ei häntä kultakaan voi ostaa,
hän työt ja mietteet ennakolta
tajuaa.
Ei herjauksen voima silloin enää
kestä,
ja turhaan juorukello soi,
te ette saastaisella verellänne pestä
pois runoilijan verta voi!

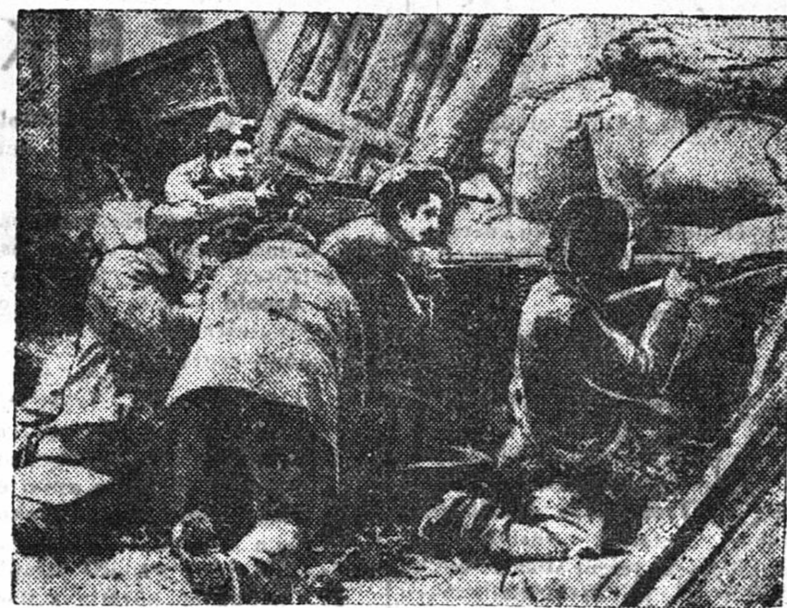
Lermontov karkoitetaan tämän runon johdosta Kaukaasiaan.

* * *

Sata vuotta on kulunut Pushkinin tuhoutumisesta. Tuhoojien järjestelmä, tsaristinen Venäjä on ikuisiksi ajoiksi hävitetty ja tilalle luotu suuri ja vapaa Sovettitasavaltain Liitto. On tullut aika, jolloin suuren runoilijan pyrkimykset, mielialat ja hänen kaiuttamat tunteet löytävät todellisen vastakaiun vapaata elämää elävien suuren isänmaamme ihmisten sydämissä. On tullut aika, joka on toteuttanut runoilijamme ennustuksen:

Minusta maine käy yli Venään
uhkuvaisen,
Mua kaikin kielin aina mainitaan:
Ylpeän slaavin suvun, samoin
suomalaisen,
Tunguusin, kalmukin myös muis-
tellaan

Mua muistaa kansa kauan rakkau-
della siksi,
Kun herättelin jalot tunteet
lyyrallain,
Kun vapauskaipuun laadin laulel-
miksi,
Auvoa toisille niin julmaan aikaan
hain.

KUVASSA: Hallitusjoukkojen kansainvälisen brigaadin taistelijat asemissaan Yliopistokaupungin osassa Madridin rintamalla. (Sojuzfoto).

VIIME TIEDOT

Espanjan tapahtumat

KAPINALLISTEN TYKISTÖ POMMITTANUT MADRIDIN KESKIOSIA. — TASAVALTALAISET PARANTANEET ASEMIAAN. — TASAVALTALAISTEN TYKISTÖ POMMITTANUT OVIEDOA

Paris, 24 (TASS). Madridin puolustuskomitean eilisen päivän iltatiedonannossa sanotaan, että kapinallisten tykistö on pommittanut pääkaupungin keskiosia. Hallitusjoukkojen patterien tarkka ammunta on pakottanut kapinallisten tykit vaikenemaan.

Paris, 24 (TASS). Havasin madridilaisen kirjeenvaihtajan tiedoituksen mukaan on eilen olleen Madridin pommituksen seurauksena kuollut 5 henkeä ja haavoittunut 37 henkeä. Aineelliset tappiot ovat suuria.

Lontoo, 24 (TASS). Lehdistön tiedoituksen mukaan on eilen ollut Madridin pommitus kaikkein voimakkain koko piirityksen aikana. Laitakaupungien ammunta kesti useita tunteja.

Enimmän kärsi Valekasin työläisrajoni. Telefooniaseman rakennus on pahasti vahingoittunut ja on siellä haavoittunut 20 henkeä.

Madridin yhteys ulkomaailman kanssa oli keskeytyksissä puolen tuntia. Tasavallan sotajoukot torjuivat kapinallisten voimakkaan hyökkäyksen Madridin rintaman eteläsektorissa. Monkloan ja läntisen puiston sektoreissa ovat tasavaltalaiset myös antaneet vastaiskun kapinallisten hyökkäykselle ja parantaneet asemiaan vastahyökkäyksen avulla.

Bilbao, 23 (TASS). Tänään on Biskaijan rintamalla Amurrion osalla (etelään Bilbaosta) kuulunut kapinallisten leiristä kivääri- ja konekivääriammuntaa. Arvellaan, että fasistisen garnisoonin sotilaiden keskuudessa on puhjennut kapina.

"Reketistien" (monarkistisen nuorison järjestö) joukko-osastosta tasavaltalaisten puolelle siirtynyt komentaja on ilmoittanut, että Navarran maakunnassa ovat kapinalliset viime kuukauden aikana ampuneet 13 tuhatta henkeä syytettynä epälojaalisesta suhtautumisesta Francon järjestykseen.

Asturian rintamalla on tasavaltalaisten tykistö pommittanut Oviedoa. Ammukset räjäyttelivät kapinallisten huomattavia voimia niiden kokoontumispaikoilta. Tykistötulesta on syttynyt paljon tulipaloja. Gipuskoan sotilaskuvernööri on kieltänyt käsittelemästä sotatoimia sekä myös kommenteeraamasta tai arvostelemasta kapinallisten viranomaisten hyväksymiä päätöksiä.

Englantilaiset ammattiliittotoimitsijat käyneet Miahan luona

Lontoo, 24 (TASS). Reuterin Madridista antaman tiedoituksen mukaan, kahdeksan englantilaista ammattiliittotoimitsijaa on eilen käynyt Madridin puolustuksen päällikön kenraali Miahan luona ja ollut rintamalla Yliopistokaupungin osassa. Heidän sanojensa mukaan tasavaltalaisten taistelijain sotilaskuntoisuus on tehnyt heihin suuren vaikutuksen.

Espanjan kansan avuksi

Lontoo, 23 (TASS). Reuterin tiedoituksen mukaan kuusi englantilaista lentokonetta lastinaan elintarpeita, vaatteita ja lääkintätarpeita on lentänyt Madridiin. Lentokoneet on ostettu ammattiliittojen ja yksityisten henkilöiden keräämillä varoilla.

Suomen ulkoministerin ilmoitus

Tukholma, 22 tammik. (TASS) "Svenska Tagebladet" julkaisee Suomen ulkoministerin Holstin haastattelun, jossa hän sanoo:

"Viime vuosina ulkomaalaisessa sanomalehdistössä on ilmestynyt harhaanjohtavia tiedoituksia Suomen ulkopolitiikasta, jonka vuoksi olen iloinen voidessani lyhyesti sitä selvittää. Joku aika sitten eduskunnassa vahingollisia ulkomaalaisia väitteitä korjaten katsoin välttämättömäksi ilmoittaa, että Suomi ei tule sekaantumaan minkäänlaisiin poliittisiin kombinatsioihin, jotka on tähdätty SSSR:aa vastaan, ja nyt haluaisin toistaa aivan samaa. Ulkomaalaisen sanomalehdistön levittelemillä tämäntapaisilla jutuilla ei ole minkäänlaista pohjaa, jonka tulee osoittamaan suunnittelemani matka Moskovaan".

Kosketellen Suomen suhteita Saksaan Holsti sanoi, että nämä suhteet eivät sisällä mitään sellaista, mitä ei sopisi Suomen vapauteen noudattaa omaa ulkopolitiikkaa. Lopuksi Holsti sanoi:

"Kuvaannollisesti puhuen Suomesta on tullut Suur-Britannian naapuri, koska sen taloudellinen elämä on kiinteästi yhdistynyt Suur-Britanniaan".

Kirjailija Germanetto saapunut Petroskoihin

Tammikuun 25 päivänä saapui Petroskoihin italialainen kirjailija kommunisti *Giovanni Germanetto*.

Kirjailija aikoo viettää kaksikuukautisen lomansa Karjalassa ja koota tänä aikana ainehistoa Karjala-kuvauksia varten. Kuvaukset julkaistaan italialaisissa vasemmisto-zhurnaaleissa Amerikassa ja muissa maissa.

Kirjailija Germanetto aikoo esiintyä Karjalan Kirjailijain liiton järjestämässä kirjallisessa illanvietossa selostuksella "Italialainen kirjallisuus ja fasismi".

(Karel-TASS).

OIKEUDESSA

Murhaajat oikeudessa

Tammikuun 31 päivänä alkaa Karjalan Ylioikeuden matkustava sessia tov. *Zaitsevin* puheenjohdolla käsitellä Suojussa *Rozanovan* ja *Tshenjuhinan* asiaa. Kuten muistetaan syytetyt petomaisella tavalla murhasivat kansalainen Poljkinan ja hänen kaksi lastaan lokakuun lopulla. Murhaajia syytetään VSFST:n rikoslain 59—3 pykälän mukaan.

(Karel-TASS)

Sanitääripuolustustalo Petroskoihin

"Punaisen Ristin" Karjalan aluekomitea on pyytänyt Karjalan hallitukselta limiittiä rakentaakseen Petroskoihin sanitääripuolustustalon ja toimitalon "Punaisen Ristin" aluekomiteaa varten. Varat näiden rakentamista varten myöntää "Punaisen Ristin" Yleisvenäläinen yhdistys. (Karel-TASS).

Vastaava toimittaja
K. VENTO

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vast. toimittajan sij. ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответств. редактор — 7-90. Зам. отв. редактора и отв. секретаря — 7-90. Зав. отделами — 7-23.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б). адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А-311 Заказ № 297 — Тираж 7.100 экз.